

DZIENNIK URZĘDOWY KOMENDY GŁÓWNEJ POLICJI

Warszawa, dnia 6 maja 2009 r.

Nr 6

TREŚĆ:

Poz.:

ZARZĄDZENIA KOMENDANTA GŁÓWNEGO POLICJI

- 29 — Nr 360 z dnia 26 marca 2009 r. w sprawie metod i form wykonywania przez policjantów konwojów i doprowadzeń 191
- 30 — Nr 428 z dnia 17 kwietnia 2009 r. w sprawie form i metod wykonywania niektórych, służbowych zadań przez psychologów pełniących służbę lub zatrudnionych w jednostkach organizacyjnych Policji ... 213
- 31 — Nr 429 z dnia 17 kwietnia 2009 r. zmieniające zarządzenie w sprawie metodyki wykonywania przez Policję czynności administracyjno-porządkowych w zakresie wykrywania wykroczeń oraz ścigania ich sprawców 220

DECYZJA KOMENDANTA GŁÓWNEGO POLICJI

- 32 — Nr 160 z dnia 17 kwietnia 2009 r. w sprawie obejmowania przez Komendanta Głównego Policji patronatu honorowego lub udziału w Komitecie honorowym 225

Wykaz aktów prawnych wydanych przez Komendanta Głównego Policji, nieopublikowanych w Dzienniku Urzędowym Komendy Głównej Policji nr 6 228

29

ZARZĄDZENIE NR 360 KOMENDANTA GŁÓWNEGO POLICJI

z dnia 26 marca 2009 r.

w sprawie metod i form wykonywania przez policjantów konwojów i doprowadzeń

Na podstawie art. 7 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji (Dz. U. z 2007 r. Nr 43, poz. 277 z późn. zm.¹⁾) zarządza się, co następuje:

Rozdział 1 Przepisy ogólne

§ 1

1. Zarządzenie reguluje metody i formy wykonywania przez policjantów czynności służbowych w zakresie konwojów i doprowadzeń osób oraz konwojów przedmiotów niebezpiecznych albo wartościowych.

2. Czynności służbowe w zakresie konwojów i doprowadzeń mają na celu ochronę osób lub przedmiotów przed zamachem lub jakimkolwiek innym nieuprawnionym działaniem skutkującym zagrożeniem życia i zdrowia albo bezpieczeństwa i porządku publicznego.
3. Użyte w zarządzeniu określenia oznaczają:
- 1) **konwój** – zespół czynności związanych z przemieszczaniem osoby konwojowanej albo przedmiotów niebezpiecznych lub wartościowych;
  - 2) **konwój etapowy** – system zbiorowego przemieszczania osób konwojowanych;
  - 3) **doprowadzenie** – zespół czynności związanych z przemieszczaniem osoby pozbawionej wolności do siedziby jednostki organizacyjnej Policji lub innego miejsca wskazanego przepisami prawa lub określonego przez uprawniony organ;
  - 4) **osoba konwojowana** – osoba pozbawiona wolności i zarejestrowana w ewidencji za-

¹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2007 r. Nr 57, poz. 390, Nr 120, poz. 818, Nr 140, poz. 981 i Nr 165, poz. 1170, z 2008 r. Nr 86, poz. 521, Nr 171, poz. 1065 i Nr 237, poz. 1651 oraz z 2009 r. Nr 22, poz. 120.

kładu karnego, aresztu śledczego, zakładu poprawczego, schroniska dla nieletnich lub innego ośrodka dla nieletnich, a także osoba skazana lub tymczasowo aresztowana przekazywana w ramach umów międzynarodowych;

- 5) **osoba wymagająca szczególnego nadzoru** – osoba podejrzana, oskarżona lub skazana, w związku z przestępstwem: o charakterze terrorystycznym, udziału w zorganizowanej grupie albo związku mających na celu popełnienie przestępstwa, uprowadzenia statku powietrznego lub morskiego, wzięcia lub przetrzymywania zakładników, popełnionym ze szczególnym okrucieństwem albo z użyciem broni palnej lub materiałów wybuchowych;
- 6) **komórka konwojowa** – wydział konwojowy komendy wojewódzkiej (Stołecznej) Policji lub Komendy Głównej Policji;
- 7) **konwojent** – policjant wykonujący konwój;
- 8) **przedmioty niebezpieczne** – broń i amunicja, materiały wybuchowe, promieniotwórcze i chemiczne, środki odurzające i psychotropowe oraz inne środki, substancje i przedmioty, które swoimi cechami i właściwościami stwarzają zagrożenie dla bezpieczeństwa i porządku publicznego;
- 9) **przedmioty wartościowe** – krajowe i zagraniczne środki płatnicze, papiery wartościowe, metale i kamienie szlachetne oraz muzealia;
- 10) **depozyt** – przedmioty będące w posiadaniu osoby konwojowanej lub doprowadzanej;
- 11) **depozyt zastrzeżony** – przedmioty wartościowe oraz przedmioty, które swoimi cechami lub właściwościami stwarzają zagrożenie dla bezpieczeństwa konwoju lub doprowadzenia;
- 12) **wydarzenie nadzwyczajne** – zabójstwo lub usiłowanie zabójstwa, zgon z przyczyn naturalnych, samobójstwo lub usiłowanie samobójstwa, ucieczka lub próba ucieczki, zamach na życie lub zdrowie osób uczestniczących w konwoju lub doprowadzeniu albo zamach w celu uwolnienia osoby konwojowanej lub doprowadzanej, a także zamach na konwój przedmiotów niebezpiecznych lub wartościowych.

§ 2

1. W przypadku, gdy osoba konwojowana lub doprowadzana do zakładu karnego lub aresztu śledczego albo umieszczana w policyjnym pomieszczeniu dla osób zatrzymanych lub doprowadzonych w celu wytrzeźwienia, nie posiada dokumentu tożsamości, należy ustalić tożsamość tej osoby i sporządzić stwierdzenie toż-

samości według wzoru określonego w załączniku nr 1 do zarządzenia.

2. W przypadku konwojowania osoby przejętej w ramach umów międzynarodowych i nieposiadającej dokumentu tożsamości, stwierdzenie, o którym mowa w ust. 1, sporządza kierownik jednostki organizacyjnej Policji właściwy ze względu na miejsce przekroczenia granicy Rzeczypospolitej Polskiej lub policjant upoważniony przez tego kierownika.
3. Stwierdzenie tożsamości należy dołączyć do dokumentacji przekazywanej z osobą konwojowaną lub doprowadzaną, z zastrzeżeniem ust. 4.
4. W przypadku, gdy tożsamość osoby umieszczonej w policyjnym pomieszczeniu dla osób zatrzymanych lub doprowadzonych w celu wytrzeźwienia nie została ustalona, stwierdzenie tożsamości tej osoby dostarcza się niezwłocznie po ustaleniu.

§ 3

1. Konwój kobiety w widocznej ciąży, osoby przejawiającej objawy zaburzeń psychicznych, zatrucia alkoholem albo środkami odurzającymi lub psychotropowymi, posiadającej widoczne rany lub uszkodzenia ciała, osoby w podeszłym wieku bądź żądającej pomocy lekarskiej, realizuje się po uprzednim kontrolnym badaniu lekarskim²⁾ tej osoby udokumentowanym zaświadczeniem lekarskim zawierającym informacje, czy stan zdrowia osoby badanej pozwala na transportowanie policyjnymi środkami transportu i na umieszczenie osoby badanej we wskazanym miejscu zakończenia konwoju lub doprowadzenia.
2. Jeśli podczas badania stwierdzono rany lub uszkodzenia ciała, należy domagać się opisanie tych obrażeń w zaświadczeniu, o którym mowa w ust. 1.
3. Użycie środków przymusu bezpośredniego oraz broni palnej podczas konwojów lub doprowadzeń następuje na zasadach określonych w odrębnych przepisach.
4. W policyjnych środkach transportu w trakcie wykonywania konwoju lub doprowadzenia osoby, obowiązuje zakaz palenia tytoniu.

²⁾ Podstawą prawną takiego badania jest § 5 ust. 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 31 października 2003 r. w sprawie szczegółowych zasad, zakresu i trybu udzielania świadczeń zdrowotnych osobom pozbawionym wolności przez zakłady opieki zdrowotnej dla osób pozbawionych wolności (Dz. U. Nr 204, poz. 1985).

Rozdział 2 Wykonywanie konwojów osób

§ 4

1. Konwój osób wykonują policjanci z komórki konwojowej właściwej ze względu na miejsce pobytu osoby konwojowanej albo policjanci służby kryminalnej w ramach prowadzonego postępowania przygotowawczego.
2. W przypadku braku możliwości realizacji konwoju zleconego przez sąd lub prokuratora, kierownik komórki konwojowej, o której mowa w ust. 1, występuje do właściwego komendanta wojewódzkiego (Stołecznego) Policji z wnioskiem o skierowanie do wykonania konwoju policjantów z innych komórek organizacyjnych Policji.
3. Jeżeli nie ma możliwości realizacji konwoju w sposób określony w ust. 2, należy o tym niezwłocznie powiadomić telefonicznie właściwy sąd lub prokuratora, a następnie przesłać pisemną informację o powodach niewykonania konwoju.

§ 5

1. Konwoje wykonuje się na podstawie:
  - 1) pisemnego polecenia sądu, które zostało dostarczone do jednostki organizacyjnej Policji nie później niż 14 dni przed wskazanym w poleceniu terminem konwoju;
  - 2) pisemnego polecenia prokuratora, które zostało dostarczone do jednostki organizacyjnej Policji nie później niż 7 dni przed wskazanym w poleceniu terminem konwoju.
2. Polecenia wykonania konwoju, które zostały dostarczone w terminach krótszych, niż określone w ust. 1, mogą być realizowane po wcześniejszych uzgodnieniach, jeżeli uzgodnienia te wskazują na obiektywne okoliczności uzasadniające wyjątkową pilność konwoju.

§ 6

1. Konwój wykonuje dwóch lub większa liczba policjantów, z użyciem policyjnego środka transportu lub publicznej komunikacji kolejowej.
2. W uzasadnionych przypadkach konwój może być wykonany pieszo przez jednego policjanta lub większą liczbę policjantów.
3. W przypadku stwierdzenia w zaświadczeniu, o którym mowa w § 3 ust. 2, że stan zdrowia osoby badanej nie pozwala na jej transportowanie w sposób określony w ust. 1 lub 2, konwój powinien być wykonany z użyciem odpowiedniego środka transportu sanitarnego oraz z zapewnioną na czas przewozu obsługą medyczną.
4. Decyzję o liczbie konwojentów wykonujących konwój podejmuje kierownik komórki konwojowej lub komórki organizacyjnej służby kryminalnej prowadzącej postępowanie przygotowawcze.

§ 7

1. Konwojenci powinni posiadać wyposażenie i uzbrojenie odpowiednie do rodzaju i okoliczności konwoju, a w szczególności:
  - 1) kajdanki lub prowadnice;
  - 2) broń palną i ręczny miotacz gazowy;
  - 3) opatrunek osobisty i środki ochrony indywidualnej przed zakażeniem chorobami zakaźnymi.
2. Za właściwe wyposażenie i uzbrojenie konwojentów odpowiedzialny jest kierownik komórki organizacyjnej Policji wykonującej konwój.

§ 8

1. Kierownik realizującej konwój komórki organizacyjnej Policji albo wyznaczony przez niego policjant, podczas organizacji konwoju jest obowiązany w szczególności:
  - 1) ustalić w aktualnym miejscu pobytu osoby konwojowanej, czy nie zaistniały nagłe przeszkody w realizacji konwoju;
  - 2) zgromadzić wszelkie dostępne informacje, mogące mieć wpływ na bezpieczeństwo konwoju, w tym informacje o dotychczasowym zachowaniu się osoby konwojowanej w aktualnym miejscu pobytu;
  - 3) określić na podstawie informacji, o których mowa w pkt 2, siły i środki niezbędne do bezpiecznego wykonania konwoju;
  - 4) pisemnie powiadomić kierowników komórek konwojowych usytuowanych na trasie konwoju o ewentualnej możliwości przejścia osób konwojowanych w drodze powrotnej;
  - 5) przeprowadzić bezpośrednio przed rozpoczęciem konwoju odprawę z konwojentami.
2. Przeprowadzający odprawę, o której mowa w ust. 1 pkt 5, jest obowiązany w szczególności:
  - 1) wyznaczyć skład konwoju oraz dowódcę konwoju;
  - 2) przekazać dowódcy konwoju niezbędną dokumentację oraz informacje o osobach konwojowanych (również w drodze powrotnej);
  - 3) sprawdzić konwojentów w zakresie wyposażenia, uzbrojenia i umundurowania, a także znajomości przepisów o wykonywaniu konwojów oraz użyciu przez policjantów broni palnej i środków przymusu bezpośredniego;
  - 4) przekazać konwojentom wszelkie informacje, które mogą mieć wpływ na przebieg wykonywanego konwoju;
  - 5) potwierdzić przeprowadzenie odprawy w książce lub w protokole odpraw do służby konwojowej oraz sprawdzić, czy konwojenci udokumentowali przeprowadzenie odprawy w notatnikach służbowych.
3. W przypadku wykonywania przez tych samych policjantów kilku następujących po sobie konwojów w jednym dniu, odprawę można prze-

prować bezpośrednio przed rozpoczęciem pierwszego z tych konwojów.

4. W przypadku wykonywania konwoju w czasie, w którym policjant odpowiadający za przeprowadzenie odprawy nie pełni służby, odprawę można przeprowadzić odpowiednio wcześniej, a wyposażenie, uzbrojenie i umundurowanie konwojentów sprawdza bezpośrednio przed rozpoczęciem konwoju policjant wyznaczony przez kierownika komórki organizacyjnej Policji wykonującej konwój.

§ 9

1. Dowódca konwoju odpowiada za przebieg i sposób wykonania konwoju, a w szczególności:
  - 1) sprawdza zabezpieczenia w środku transportu lub wyznacza konwojenta do tego sprawdzenia;
  - 2) sprawdza tożsamość osób konwojowanych oraz zgodność depozytów zastrzeżonych z otrzymaną dokumentacją;
  - 3) przydziela konwojentom osoby konwojowane ze wskazaniem tych, wobec których należy stosować wzmożone środki ostrożności;
  - 4) poleca konwojentom założyć osobom konwojowanym kajdanki lub prowadnice, zgodnie z określonymi w odrębnych przepisach zasadami stosowania tych środków przymusu bezpośredniego;
  - 5) poleca konwojentom sprawdzać osoby konwojowane w celu ewentualnego znalezienia i odebrania przedmiotów, które swoimi właściwościami mogą spowodować zagrożenie dla życia i zdrowia lub bezpieczeństwa konwoju, a w szczególności:
    - a) podczas przejmowania osób konwojowanych,
    - b) po zakończeniu widzenia lub innej czynności związanej z kontaktem osób konwojowanych z innymi osobami,
    - c) po wyjściu osób konwojowanych z toalety,
    - d) po każdorazowej utracie kontaktu wzrokowego z osobami konwojowanymi;
  - 6) nadzoruje przemieszczanie depozytów zastrzeżonych oraz pokwitowanie ich przejęcia przy przekazywaniu osób konwojowanych;
  - 7) sprawdza, czy osoby konwojowane otrzymały prowiant w przypadkach konwojów, których czas trwania przekracza 8 godzin;
  - 8) zgłasza każdy wjazd konwoju na obszar województwa i wyjazd z tego obszaru dyżurnym właściwych komend wojewódzkich (Stołecznej) Policji;
  - 9) informuje bezpośredniego przełożonego, dostępnymi środkami łączności, o każdorazowej zmianie trasy konwoju;
  - 10) przed wyprowadzeniem osób konwojowanych ze środków transportu zapoznaje się

z topografią budynku sądu lub prokuratury oraz z drogami dojścia do sali rozpraw, pokoju przesłuchań lub pomieszczeń albo miejsc przeznaczonych dla osób konwojowanych oraz sprawdza stan i zabezpieczenie techniczne tych pomieszczeń i miejsc;

- 11) przekazuje uprawnionym osobom w miejscu docelowym konwoju informacje o zachowaniu się osoby konwojowanej, które mogą mieć wpływ na bezpieczeństwo wykonywania czynności procesowych lub pobytu konwojowanego w miejscach wyznaczonych przez uprawniony organ.

2. Dowódcy konwoju zabrania się bez uzasadnionej przyczyny:
  - 1) zatrzymywać konwój lub zmieniać trasę konwoju;
  - 2) wykonywać lub zlecać konwojentom wykonywanie czynności niezwiązanych z konwojowaniem.

§ 10

1. Dowódca konwoju może odstąpić od wykonania konwoju lub odmówić przyjęcia depozytu osoby konwojowanej, jeżeli:
  - 1) podczas przejmowania osoby konwojowanej ujawniono nieznanne wcześniej okoliczności mogące mieć negatywny wpływ na prawidłowy przebieg konwoju lub bezpieczeństwo uczestników konwoju;
  - 2) rozmiary lub właściwości depozytu uniemożliwiają prawidłowe wykonanie konwoju albo stwarzają zagrożenie dla życia lub zdrowia osób konwojowanych lub konwojentów.
2. O odstąpieniu od wykonania konwoju dowódca konwoju niezwłocznie informuje bezpośredniego przełożonego, który powiadamia o odstąpieniu organ zlecający konwój.
3. Czynności, o których mowa w ust. 1, dowódca konwoju dokumentuje notatką służbową przekazywaną bezpośredniemu przełożonemu.

§ 11

1. Konwojent jest obowiązany:
  - 1) potwierdzić odprawę poprzedzającą konwój oraz opisać przebieg konwoju w notatniku służbowym;
  - 2) wykonywać polecenia dowódcy konwoju;
  - 3) sprawdzać osoby konwojowane w sytuacjach, o których mowa w § 9 ust. 1 pkt 5;
  - 4) sprawdzać przed wejściem osób konwojowanych do toalet, czy nie znajdują się tam przedmioty mogące spowodować zagrożenie dla życia i zdrowia człowieka lub bezpieczeństwa konwoju;
  - 5) pouczyć osoby konwojowane, w jakich sytuacjach jest prawnie dozwolone użycie wobec tych osób broni palnej i środków przymusu bezpośredniego;

- 6) obserwować zachowanie się osoby konwojowanej w celu zapobieżenia wydarzeniom nadzwyczajnym z udziałem tych osób;
  - 7) uniemożliwić kontakty osób konwojowanych z osobami postronnymi bez pisemnej zgody uprawnionych podmiotów;
  - 8) uniemożliwić kontakty wzajemne osób konwojowanych w przypadku wydania takiego polecenia przez podmioty uprawnione.
2. Konwojentowi nie wolno:
- 1) pozostawiać osoby konwojowane bez nadzoru i udzielać osobom postronnym informacji o konwoju lub osobach konwojowanych;
  - 2) zdejmować osobom konwojowanym kajdanki lub prowadnice bez zgody dowódcy konwoju i przykuwać się kajdankami do osób konwojowanych;
  - 3) podejmować czynności niezwiązane z wykonywaniem konwoju.

§ 12

1. Nie wolno konwojować w jednym przedziale policyjnego środka transportu:
  - 1) osób różnej płci;
  - 2) nieletnich i dorosłych;
  - 3) osób, które uprawniony podmiot polecił izolować względem siebie.
2. W przypadku wykonywania konwoju przystosowanym do tego policyjnym środkiem transportu, konwojent po wprowadzeniu osób konwojowanych do wnętrza środka transportu i zamknięciu drzwi zajmuje miejsce w przedziale dla konwojenta, a dowódca konwoju zajmuje miejsce obok kierowcy.
3. W sytuacjach zagrażających życiu lub zdrowiu osób konwojowanych, konwojenci po przekazaniu broni palnej dowódcy konwoju, mogą wejść do przedziału dla osób konwojowanych i przebywać w nim w trakcie konwoju, pod warunkiem utrzymywania stałej łączności z dowódcą konwoju.
4. W przypadku wykonywania konwoju samochodem osobowym, osobę konwojowaną umieszcza się na tylnym siedzeniu, a konwojent zajmuje miejsce obok osoby konwojowanej za kierowcą.
5. W przypadku wykonywania konwoju koleją, konwojenci po wejściu do przedziału zajmują miejsca przy oknie i drzwiach, natomiast osoby konwojowane umieszcza się pośrodku, w miarę możliwości tyłem do kierunku jazdy.
6. Wyprowadzanie konwojowanych ze środka transportu odbywa się pojedynczo.
7. Kierownik każdej jednostki organizacyjnej Policji powiadomiony o przybyciu konwoju, o którym mowa w ust. 5, jest obowiązany do udzielenia dowódcy konwoju wszelkiej pomocy związanej z wykonywaniem konwoju.

§ 13

1. W czasie wykonywania konwoju wszelką korespondencję związaną z konwojem prowadzi się z użyciem hasła „**konwój**”.
2. W przypadku zaistnienia wydarzenia nadzwyczajnego, wypadku, kolizji lub awarii pojazdu, którym realizowany jest konwój, dowódca konwoju wzywa pomocy hasłem „**konwój wzywa pomocy**”.
3. Dyżurny jednostki organizacyjnej Policji, na której terenie działania doszło do sytuacji określonej w ust. 2, jest obowiązany natychmiast udzielić dowódcy konwoju niezbędnej pomocy.

Rozdział 3

Wykonywanie konwojów o zwiększonym zagrożeniu bezpieczeństwa

§ 14

Konwojami o zwiększonym zagrożeniu bezpieczeństwa są konwoje:

- 1) w odniesieniu, do których uzyskano informacje wskazujące na możliwość:
  - a) podjęcia przez osoby konwojowane próby ucieczki, czynnej napaści na konwojentów albo zamachu na życie lub zdrowie własne względnie innej osoby konwojowanej,
  - b) dokonania zamachu na konwój w celu uwolnienia osób konwojowanych,
  - c) zaistnienia innego zdarzenia mającego negatywny wpływ na bezpieczeństwo konwoju;
- 2) osób wymagających szczególnego nadzoru;
- 3) osób wzbudzających duże zainteresowanie środków masowego przekazu.

§ 15

1. Przy wykonywaniu konwojów o zwiększonym zagrożeniu bezpieczeństwa należy stosować odpowiednio do rodzaju zagrożenia następujące wzmożone środki ostrożności:
  - 1) wyznaczenie do wykonania konwoju większej liczby konwojentów, z udziałem policjantów z pododdziałów antyterrorystycznych;
  - 2) wyposażenie konwojentów w broń maszynową, kamizelki, hełmy odłamko- i kuloodporne oraz paralizatory elektryczne;
  - 3) wykonywanie konwoju z użyciem psów służbowych, większej liczby pojazdów, pojazdu opancerzonego lub policyjnego transportu lotniczego;
  - 4) zakładanie kajdanek zespolonych przeznaczonych do zakładania na ręce i nogi, pasów obezwładniających lub kaftanów bezpieczeństwa osobom konwojowanym, wobec których stosowanie tych środków przymusu bezpośredniego jest prawnie dopuszczalne;
  - 5) zakładanie osobom konwojowanym kamizelek i hełmów kuloodpornych;

- 6) ograniczenie do niezbędnego minimum liczby osób mających dostęp do informacji o organizacji i wykonywaniu konwoju;
  - 7) wyznaczenie dodatkowych policjantów do zabezpieczenia trasy konwoju oraz miejsc czynności procesowych z udziałem osób konwojowanych.
2. Konwoje o zwiększonym zagrożeniu bezpieczeństwa z zastosowaniem wzmożonych środków ostrożności wykonuje się na podstawie pisemnego polecenia sądu, prokuratora, kierownika komórki konwojowej lub kierownika komórki organizacyjnej służby kryminalnej wykonującej konwój, albo na polecenie dowódcy konwoju w przypadku uzyskania informacji, o których mowa w ust. 14 pkt 1, dopiero w trakcie wykonywania konwoju.

§ 16

1. Konwoje o zwiększonym zagrożeniu bezpieczeństwa realizowane są w oparciu o plan konwoju, sporządzany przez policjanta wyznaczonego przez kierownika komórki konwojowej lub kierownika komórki organizacyjnej służby kryminalnej wykonującej konwój.
2. Plan konwoju jest dokumentem niejawnym i powinien zawierać następujące informacje:
  - 1) dane osobowe osób konwojowanych i określenie rodzajów przestępstw popełnionych przez te osoby;
  - 2) wskazanie stopni policyjnych, imion i nazwisk dowódcy konwoju i konwojentów oraz ich uzbrojenia i wyposażenia;
  - 3) opis szczegółowych zadań poszczególnych konwojentów i sposobu wykonywania konwoju oraz inne informacje uznane za istotne dla bezpieczeństwa konwoju;
  - 4) określenie sposobu postępowania konwojentów w przypadku zaistnienia wydarzenia nadzwyczajnego, wypadku, kolizji lub awarii pojazdu;
  - 5) określenie trasy głównej i zapasowej konwoju, środków transportu, czasu rozpoczęcia i zakończenia konwoju, czasu i miejsca przerwy w konwoju przeznaczonej na odpoczynek oraz miejsca pobrania i przekazania osób konwojowanych;
  - 6) wykaz środków łączności oraz kryptonimów jednostek organizacyjnych Policji znajdujących się na trasie konwoju.
3. W przypadku konwojowania osób mających uczestniczyć w czynnościach procesowych plan konwoju powinien zawierać również:
  - 1) informacje dotyczące zabezpieczenia budynku sądu lub prokuratury i sali rozpraw lub pokoju przesłuchań;
  - 2) określenie zasad współpracy z jednostką organizacyjną Policji właściwą ze względu na siedzibę sądu lub prokuratury oraz z komórkami

organizacyjnymi Policji zabezpieczającymi przebieg czynności procesowych, a także z innymi podmiotami zajmującymi się ochroną bezpieczeństwa w sądzie lub prokuraturze;

- 3) wskazanie tras przemieszczania się konwoju ze środka transportu do pomieszczeń dla osób konwojowanych w sądzie lub prokuraturze, do sali rozpraw lub pokoju przesłuchań albo do innych wyznaczonych miejsc lub pomieszczeń.
4. Plan konwoju zatwierdza i przekazuje dowódcy konwoju kierownik komórki, o którym mowa w ust. 1, lub wyznaczony przez niego policjant.

§ 17

1. W przypadku, gdy konwój o zwiększonym zagrożeniu bezpieczeństwa jest wykonywany z użyciem większej liczby pojazdów, obowiązuje następujący sposób postępowania:
  - 1) przy dwóch pojazdach środek transportu, w którym przebywają osoby konwojowane jest zabezpieczany przez pojazd jadący za nim;
  - 2) przy trzech pojazdach środek transportu, w którym przebywają osoby konwojowane, porusza się w kolumnie pomiędzy dwoma pozostałymi pojazdami i jest przez nie zabezpieczany;
  - 3) dowódca konwoju utrzymuje łączność z wyznaczonymi konwojentami znajdującymi się w pozostałych pojazdach wchodzących w skład kolumny konwojowej.

§ 18

1. O terminie wykonania konwoju o zwiększonym zagrożeniu bezpieczeństwa należy powiadomić przynajmniej z trzydniowym wyprzedzeniem, telegramem sporządzanym i przesyłanym jako dokument niejawnym, dyżurnego komendy wojewódzkiej (Stołecznej) Policji właściwej terytorialnie ze względu na przebieg trasy konwoju oraz dyżurnego Komendy Głównej Policji. W sytuacji, o której mowa w § 5 ust. 2, powiadomienie następuje niezwłocznie po otrzymaniu polecenia wykonania konwoju.
2. Telegram, o którym mowa w ust. 1, powinien zawierać:
  - 1) informacje o czasie rozpoczęcia, przewidywanym czasie zakończenia i trasie konwoju oraz markach, numerach taktycznych i numerach rejestracyjnych pojazdów użytych do konwoju;
  - 2) wskazanie stopnia policyjnego, imienia, nazwiska i kryptonimu dowódcy konwoju oraz numeru telefonu komórkowego, jeżeli dowódca konwoju nim dysponuje;
  - 3) ewentualny wniosek o zabezpieczeniu trasy przejazdu konwoju.

3. Za realizację czynności, o których mowa w ust. 1, odpowiedzialny jest policjant wyznaczony przez kierownika komórki konwojowej lub kierownika wykonującej konwój komórki organizacyjnej służby kryminalnej.

Rozdział 4

Wykonywanie konwojów etapowych

§ 19

1. Tworzy się:
- 1) centralny punkt wymiany osób konwojowanych etapowo – w Komendzie Miejskiej Policji w Piotrkowie Trybunalskim;
  - 2) sektorowe punkty wymiany osób konwojowanych etapowo – w Komendach Wojewódzkich Policji w: Bydgoszczy, Katowicach, Kielcach, Poznaniu, Wrocławiu oraz w Komendzie Stołecznej Policji;
  - 3) sektory konwojów etapowych:
    - a) sektor pierwszy – obejmujący terytorium województwa łódzkiego;
    - b) sektor drugi – obejmujący terytoria województw kujawsko-pomorskiego, pomorskiego i warmińsko-mazurskiego;
    - c) sektor trzeci – obejmujący terytoria województw lubelskiego, mazowieckiego, podlaskiego oraz obszar działania Komendy Stołecznej Policji;
    - d) sektor czwarty – obejmujący terytoria województw świętokrzyskiego i podkarpackiego;
    - e) sektor piąty – obejmujący terytoria województw śląskiego i małopolskiego;
    - f) sektor szósty – obejmujący terytoria województw dolnośląskiego i opolskiego;
    - g) sektor siódmy – obejmujący terytoria województw lubuskiego, wielkopolskiego i zachodniopomorskiego.
2. Centralny i sektorowe punkty wymiany osób konwojowanych etapowo tworzy się w policyjnych pomieszczeniach przeznaczonych dla osób zatrzymanych lub doprowadzonych w celu wytrzeźwienia. Punkty te powinny spełniać warunki określone w odrębnych przepisach.
3. Można korzystać z punktów noclegowych dla osób konwojowanych etapowo, które zostały utworzone przez dyrektorów zakładów karnych i aresztów śledczych.

§ 20

1. Właściwi komendanci wojewódzcy Policji i Komendant Stołeczny Policji są obowiązani wyznaczyć w wydziałach konwojowych policjantów do pełnienia funkcji:
- 1) centralnego koordynatora konwojów etapowych – w Komendzie Wojewódzkiej Policji w Łodzi, odpowiedzialnego za funkcjonowa-

nie systemu konwojów etapowych i pełniącego jednocześnie funkcję koordynatora sektorowego w sektorze pierwszym;

- 2) koordynatorów sektorowych konwojów etapowych w Komendach Wojewódzkich Policji w: Bydgoszczy (koordynatora sektora drugiego), Komendzie Stołecznej Policji (koordynatora sektora trzeciego), Kielcach (koordynatora sektora czwartego), Katowicach (koordynatora sektora piątego), Wrocławiu (koordynatora sektora szóstego) oraz w Poznaniu (koordynatora sektora siódmego), odpowiedzialnych za prawidłowe funkcjonowanie konwojów etapowych w poszczególnych sektorach;
  - 3) koordynatorów terenowych konwojów etapowych w Komendach Wojewódzkich Policji w: Białymstoku, Gdańsku, Gorzowie Wielkopolskim, Krakowie, Lublinie, Olsztynie, Opolu, Radomiu, Rzeszowie i Szczecinie, odpowiedzialnych za prawidłowe funkcjonowanie konwojów etapowych na terytorium danego województwa.
2. Komendanci, o których mowa w ust. 1, są obowiązani:
- 1) zapewnić koordynatorom dostęp do stanowisk komputerowych umożliwiających przesyłanie policyjną pocztą elektroniczną wykazów „ETAP” oraz dostęp do informacji przetwarzanych w prowadzonej przez Centralny Zarząd Służby Więziennej Centralnej Bazy Danych Osób Pozbawionych Wolności Noe. NET;
  - 2) udzielać konwojentom niezbędnej pomocy w przypadku uszkodzenia lub awarii środka transportu albo w razie zaistnienia wydarzenia nadzwyczajnego, uniemożliwiającego kontynuację konwoju;
  - 3) zapewnić odpowiednio zabezpieczone pomieszczenia przeznaczone do przekazywania osób konwojowanych etapowo.

§ 21

1. Koordynatorzy sektorowi wspólnie z koordynatorami terenowymi wyznaczają:
- 1) trasy konwojów do sektorowych i centralnego punktu wymiany osób konwojowanych etapowo;
  - 2) punkty przyjęć i przekazania osób konwojowanych w jednostkach organizacyjnych Policji usytuowanych przy trasach konwojów do sektorowych i centralnego punktu wymiany osób konwojowanych etapowo.
2. Komórki konwojowe jednostek organizacyjnych Policji usytuowanych na obrzeżach sektorów, na wniosek właściwego kierownika komórki konwojowej komendy wojewódzkiej (Stołecznej) Policji mogą być przyporządkowane do innych sektorów, niż określone w § 19 ust. 1 pkt 3.

3. Koordynator sektora, do którego została przyporządkowana komórka konwojowa w trybie określonym w ust. 2, informuje o tym centralnego koordynatora konwojów etapowych oraz pozostałych koordynatorów sektorowych.
  4. Koordynatorzy sektorowi i terenowi sporządzają i przesyłają policyjną pocztą elektroniczną lub faksem w sieci policyjnego systemu telekopowego Polifax, wykazy „ETAP”, w których umieszczają następujące informacje:
    - 1) imię i nazwisko osób przewidzianych do konwoju etapowego;
    - 2) nazwa organu zlecającego konwój oraz sygnatura akt sprawy, w związku z którą następuje konwojowanie;
    - 3) miejsce rozpoczęcia i miejsce docelowego przekazania osób konwojowanych.
  5. Konwoje z sektorów do centralnego punktu wymiany osób wykonywane są w każdą środę, a przekazywanie osób konwojowanych w centralnym punkcie wymiany odbywa się w godzinach 12⁰⁰–15⁰⁰ w dniach wykonywania konwojów etapowych.
  6. W przypadku, gdy wtorek, środa lub czwartek jest dniem ustawowo wolnym od pracy, centralny koordynator konwojów etapowych, za zgodą komórki organizacyjnej Komendy Głównej Policji nadzorującej realizację zadań konwojowych, może z czternastodniowym wyprzedzeniem, przesunąć o jeden dzień wykonanie konwoju do centralnego punktu wymiany osób lub go odwołać.
  7. Łączny czas trwania konwoju etapowego nie może przekroczyć trzech dni.
  8. Osoby konwojowane etapowo przekazuje się również w miejscach, o których mowa w ust. 1 pkt 2, w czasie określonym przez właściwego koordynatora sektorowego.
  9. W punktach noclegowych, o których mowa w § 19 ust. 3, umieszcza się osoby konwojowane ujęte w wykazie transportowym sporządzonym w jednostce penitencjarnej. Osoby nie ujęte w tym wykazie należy umieścić w policyjnym pomieszczeniu dla osób zatrzymanych lub doprowadzonych w celu wytrzeźwienia.
- nej) Policji, w zakresie eliminacji przyczyn uniemożliwiających kontynuację konwojów etapowych;
  - 3) informowanie komórki właściwej do spraw konwojowych Komendy Głównej Policji o nieprawidłowościach w funkcjonowaniu konwojów etapowych;
  - 4) przesyłanie informacji, o których mowa w ust. 2 pkt 7, do komórki właściwej do spraw konwojowych Komendy Głównej Policji.
2. Do obowiązków koordynatora sektorowego konwojów etapowych należy:
    - 1) organizacja terminowego wykonywania konwojów do centralnego punktu wymiany osób;
    - 2) ustalanie z koordynatorami terenowymi terminów przekazywania wykazów „ETAP” oraz przyjmowanie i weryfikacja tych wykazów pod względem miejsc docelowych konwojów;
    - 3) sporządzanie wykazów „ETAP” z podziałem na sektory, do których będą przekazane osoby konwojowane oraz przesyłanie tych wykazów w dniu poprzedzającym realizację konwoju do centralnego koordynatora konwojów etapowych;
    - 4) przekazywanie wykazów „ETAP” do właściwych koordynatorów terenowych, w dniu poprzedzającym realizację konwoju etapowego;
    - 5) zapewnianie sprawnego przekazywania osób konwojowanych oraz sprawdzanie dokumentacji osób konwojowanych;
    - 6) informowanie dyrektora aresztu śledczego lub zakładu karnego, w którym utworzono punkt noclegowy, o liczbie osób przewidzianych do umieszczenia na nocleg oraz przewidywanym czasie przejęcia ich do dalszego konwoju;
    - 7) współdziałanie z centralnym koordynatorem konwojów etapowych, a w tym informowanie centralnego koordynatora o występujących nieprawidłowościach w funkcjonowaniu konwojów etapowych oraz przesyłanie półrocznych zestawień o liczbie osób przetransportowanych wewnątrz sektorów;
    - 8) współdziałanie z właściwymi terytorialnie dyżurnymi komend wojewódzkich (Stołecznej) Policji oraz koordynatorami terenowymi w zakresie eliminacji przyczyn uniemożliwiających kontynuację konwojów etapowych.
  3. Do obowiązków koordynatora terenowego konwojów etapowych należy:
    - 1) organizacja terminowego wykonywania konwojów do sektorowych punktów wymiany osób konwojowanych lub do wyznaczonych punktów przyjęć i przekazania, usytuowanych przy trasach konwojów do centralnego punktu wymiany osób konwojowanych;

§ 22

1. Do obowiązków centralnego koordynatora konwojów etapowych należy:
  - 1) współpraca z koordynatorami sektorowymi w zakresie ustalania terminów przekazywania wykazów „ETAP” oraz sporządzanie zbiorczych wykazów „ETAP” z podziałem na sektory, do których będą przekazane osoby konwojowane, a także przesyłanie tych wykazów w dniach poprzedzających realizację konwojów do koordynatorów sektorowych;
  - 2) współpraca z koordynatorami sektorowymi i dyżurnymi komend wojewódzkich (Stołecz-

- 2) przyjmowanie z jednostek organizacyjnych Policji usytuowanych na obszarze koordynowanym, informacji o liczbie osób planowanych do konwojów etapowych oraz weryfikowanie tych informacji pod względem docelowego miejsca osadzenia osób konwojowanych;
- 3) opracowywanie wykazów „ETAP” z podziałem na sektory, do których będą przekazywane osoby konwojowane, oraz przesyłanie tych wykazów w dniu poprzedzającym wykonanie konwoju do właściwego koordynatora sektorowego;
- 4) sprawdzanie dokumentacji niezbędnej do przyjęcia osób konwojowanych w miejscach docelowych oraz zaopatrzenia osób konwojowanych w prowiant;
- 5) współpraca z koordynatorami sektorowymi oraz z właściwymi terytorialnie dyżurnymi komend wojewódzkich (Stołecznej) Policji, w zakresie eliminacji przyczyn uniemożliwiających kontynuację konwojów.

Rozdział 5

Wykonywanie konwojów osób przekazywanych w ramach umów międzynarodowych

§ 23

1. Konwoje osób skazanych lub tymczasowo aresztowanych przekazywanych w ramach umów międzynarodowych wykonywane są na podstawie:
  - 1) wniosku Ministra Sprawiedliwości, sądu okręgowego lub prokuratury okręgowej;
  - 2) informacji otrzymanej z komórki organizacyjnej Komendy Głównej Policji właściwej w sprawach międzynarodowej współpracy Policji.
2. Konwoje, o których mowa w ust. 1, organizowane i realizowane są przez komórkę konwojową Komendy Głównej Policji, z zastrzeżeniem § 24 ust. 3.
3. W przypadku państw niegraniczących z Rzeczpospolitą Polską przekazania i przejęcia osób w ramach umów międzynarodowych odbywają się w portach lotniczych w ramach konwojów wykonywanych na pokładach statków powietrznych.
4. W przypadku państw graniczących z Rzeczpospolitą Polską przekazania lub przejęcia osób w ramach umów międzynarodowych odbywają się na drogowych przejściach granicznych albo w ramach konwojów wykonywanych na pokładach statków powietrznych, jeżeli jest to konieczne dla bezpieczeństwa osób konwojowanych.
5. Po przejęciu lub przekazaniu osób konwojowanych należy wypełnić protokół przekazania/przejęcia osoby ściganej, sporządzony według wzoru określonego w załączniku nr 2 do

- zarządzenia. Protokół ten należy niezwłocznie przekazać do sądu lub prokuratora, zlecającego przejęcie lub przekazanie.
6. W przypadku przejęcia osoby konwojowanej należy również wypełnić kartę przejęcia osoby, sporządzoną według wzoru określonego w załączniku nr 3 do zarządzenia. Kartę tę dołącza się do dokumentacji związanej z osadzeniem osoby konwojowanej w areszcie śledczym lub zakładzie karnym.
7. O przejęciu w ramach umów międzynarodowych osoby poszukiwanej listem gończym należy niezwłocznie powiadomić komórkę organizacyjną służby kryminalnej prowadzącą poszukiwania.

§ 24

1. Po otrzymaniu wniosku lub informacji w sprawie przejęcia osoby w ramach konwoju realizowanego na pokładach statków powietrznych, komórka do spraw konwojowych Komendy Głównej Policji podejmuje działania w celu wykonania konwoju, a w szczególności:
  - 1) dokonuje niezbędnych szczegółowych ustaleń dotyczących przejęcia, w komórce organizacyjnej Komendy Głównej Policji właściwej do spraw międzynarodowej współpracy Policji;
  - 2) wskazuje do wykonania konwoju policjantów przeszkolonych w zakresie konwojowania osób na pokładach statków powietrznych;
  - 3) występuje do Komendanta Głównego Policji z wnioskiem o wyrażenie zgody na wykonanie konwoju przy wykorzystaniu statku powietrznego.
2. Wykonywanie przez policjantów konwojów osób na pokładach statków powietrznych realizowane jest na zasadach uregulowanych w odrębnych przepisach.
3. Przekazanie lub przejęcie, na drogowych przejściach granicznych lub punktach kontaktowych, wykonuje na wniosek komórki konwojowej Komendy Głównej Policji, komórka konwojowa komendy wojewódzkiej (Stołecznej) Policji właściwa ze względu na miejsce przejęcia lub przekazania osoby konwojowanej.
4. O planowanym konwoju należy powiadomić jednostkę organizacyjną Straży Granicznej właściwą dla miejsca przejęcia lub przekazania osoby konwojowanej.

Rozdział 6

Sposób postępowania konwojentów w sądach, prokuraturach oraz w zakładach leczniczych

§ 25

1. Dowódca konwoju zgłasza w sekretariacie sądu przybycie konwoju oraz przekazuje posiadaną korespondencję kierownikowi tego sekretariatu.

2. Osoby konwojowane należy umieścić w pomieszczeniu specjalnie dla nich przeznaczonym lub w miejscu wskazanym przez kierownika sekretariatu sądu, z zachowaniem odpowiednich warunków bezpieczeństwa.
3. W czasie oczekiwania na rozprawę nie wolno dopuścić do porozumiewania się osób konwojowanych z osobami postronnymi lub do przekazywania osobom konwojowanym jakichkolwiek rzeczy, z wyjątkiem wskazanych w pisemnym zarządzeniu sędziego przewodniczącego rozprawie lub posiedzeniu sądu.
4. W przypadkach, o których mowa w § 14 pkt 1, dowódca konwoju jest obowiązany:
  - 1) poinformować sędziego przewodniczącego rozprawy lub posiedzenia sądu o zastosowaniu wobec osób konwojowanych wzmożonych środków ostrożności oraz zachowaniu osób konwojowanych podczas konwoju;
  - 2) zwrócić się do sędziego przewodniczącego rozprawie lub posiedzeniu sądu z ustnym wnioskiem o:
    - a) niewyrażanie zgody na widzenia oraz dostarczanie osobom konwojowanym przez osoby postronne żywności lub papierosów,
    - b) nakazanie stosowania wobec osób konwojowanych technicznych środków przymusu bezpośredniego podczas ich udziału w czynnościach procesowych;
  - 3) wpisać do notatnika służbowego decyzje podjęte przez sędziego przewodniczącego rozprawie lub posiedzeniu sądu w sprawie wniosków, o których mowa w pkt 2.

§ 26

1. Osoby konwojowane wprowadza się do sali rozpraw w następujący sposób:
  - 1) w przypadku konwojowania jednej osoby przez jednego konwojenta do sali rozpraw najpierw wchodzi osoba konwojowana, a za nią konwojent;
  - 2) w przypadku konwojowania jednej osoby przez dwóch konwojentów do sali rozpraw najpierw wchodzi konwojent, za nim osoba konwojowana, a następnie dowódca konwoju;
  - 3) w przypadku konwojowania kilku osób lub konwoju o zwiększonym zagrożeniu bezpieczeństwa, decyzję o sposobie wprowadzenia na salę rozpraw podejmuje dowódca konwoju.
2. Dowódca konwoju może określić inny niż określony w ust. 1 sposób wprowadzania osób konwojowanych do sali rozpraw, jeżeli w jego ocenie wymagają tego szczególne okoliczności zaistniałe w budynku sądu.
3. Przed wprowadzeniem osób konwojowanych na salę rozpraw dowódca konwoju lub wyznaczony konwojent podejmuje czynności mające na celu zapobieżenie wydarzeniu nadzwyczajnemu,

- a w szczególności zamyka otwarte i nieokrątkowane okna znajdujące się w sali rozpraw oraz sprawdza, czy na ławie oskarżonych lub w jej pobliżu nie ma przedmiotów, które ze względu na swoje właściwości mogą zagrażać bezpieczeństwu uczestników rozprawy.
4. Po wejściu do sali rozpraw konwojenci nie zdejmują czapek służbowych i zajmują miejsca przy wejściu i wyjściu z ławy oskarżonych oraz na przemian z osobami konwojowanymi.
5. W przypadku, gdy rozprawa odbywa się w specjalnie przygotowanej sali z odizolowaną ławą oskarżonych, dopuszczalne jest inne niż określone w ust. 4 rozmieszczenie osób konwojowanych, które należy uprzednio uzgodnić z sędzią przewodniczącym rozprawie lub posiedzeniu.
6. Dowódca konwoju może ustalić szczególny sposób rozmieszczenia osób konwojowanych, jeżeli zastosowanie ust. 4 nie jest możliwe z przyczyn technicznych albo niewskazane ze względu na bezpieczeństwo uczestników rozprawy lub posiedzenia sądu.
7. Po zajęciu miejsc na ławie oskarżonych zdjęcie osobie konwojowanej kajdanek, kajdanek zespolonych lub prowadnicy, następuje na polecenie sędziego przewodniczącego rozprawie lub posiedzeniu sądu, które należy udokumentować w notatniku służbowym.

§ 27

1. W czasie rozprawy lub posiedzenia sądu, konwojenci obowiązani są:
  - 1) wykonywać polecenia sędziego przewodniczącego rozprawie lub posiedzeniu sądu, wydane w związku z postępowaniem sądowym;
  - 2) wstawać w czasie wejścia i wyjścia sądu z sali rozpraw, ogłaszania wyroku, zwracania się do sądu lub odpowiadania na pytania sądu;
  - 3) asystować z zachowaniem szczególnej ostrożności osobom konwojowanym wzywianym przez sąd do stołu sędziowskiego.
2. W czasie rozprawy lub posiedzenia sądu konwojentem nie wolno naruszać powagi sądu oraz komentować składanych wyjaśnień, zeznań, opinii lub przebiegu rozprawy.
3. W przypadku zakłócenia przebiegu rozprawy sądowej lub posiedzenia sądu, dowódca konwoju na polecenie sędziego przewodniczącego rozprawie lub posiedzeniu podejmuje czynności przywracające porządek na sali rozpraw lub posiedzenia, a jeżeli podjęte czynności nie są skuteczne lub w ocenie dowódcy konwoju ich podjęcie nie będzie wystarczające, należy zastosować procedurę określoną w § 13 ust. 2.

§ 28

1. W przypadku uchylecia przez sąd tymczasowego aresztowania lub wydania wyroku uniewinniającego, osobę konwojowaną należy bezzwłocznie

zwolnić, a dokumenty stanowiące podstawę zwolnienia, pobrane z sekretariatu sądu, przekazać do właściwej jednostki penitencjarnej.

- Przepis ust. 1 nie ma zastosowania, jeżeli osoba konwojowana jest jednocześnie tymczasowo aresztowana lub odbywa karę pozbawienia wolności lub odbywa zastępczą karę pozbawienia wolności w innej sprawie.
- Przewiezienie osoby zwolnionej w przypadku określonym w ust. 1 do jednostki penitencjarnej, w której osoba zwolniona przebywała przed rozpoczęciem konwoju, może nastąpić jedynie na pisemną prośbę tej osoby.
- Po ogłoszeniu wyroku skazującego na karę pozbawienia wolności bez zawieszenia jej wykonania, konwojenci wraz z osobami konwojowanymi udają się do pomieszczenia przeznaczonego dla osób konwojowanych lub do miejsca wskazanego przez kierownika sekretariatu sądu, a dowódca konwoju pobiera z sekretariatu sądu dokumentację niezbędną do osadzenia osoby konwojowanej w jednostce penitencjarnej.

§ 29

- Widzenie z osobą konwojowaną umożliwia się jedynie osobom wskazanym w zezwalającym na widzenie zarządzeniu sędziego przewodniczącego rozprawie lub posiedzeniu sądu.
- Dowódca konwoju jest obowiązany sprawdzić tożsamość osoby, która uzyskała wymagane zezwolenie na widzenie z osobą konwojowaną, a także nie dopuścić do przekazania osobie konwojowanej jakichkolwiek przedmiotów bez zgody sędziego przewodniczącego rozprawie lub posiedzeniu sądu.
- Widzenie odbywa się w obecności konwojentów, a w przypadku próby przekazania osobie konwojowanej jakichkolwiek przedmiotów bez zgody, o której mowa w ust. 2, konwojenci przerywają widzenie, a dowódca konwoju informuje o tym sędziego przewodniczącego rozprawie lub posiedzeniu.
- Dowódca konwoju może wstrzymać udzielenie widzenia w przypadku braku warunków umożliwiających jego bezpieczny przebieg, o czym należy niezwłocznie powiadomić sędziego przewodniczącego rozprawie lub posiedzeniu sądu w celu podjęcia w tym zakresie ostatecznej decyzji, a przebieg wydarzeń opisać w notatniku służbowym.

§ 30

- Przekazanie osobie konwojowanej żywności lub papierosów może nastąpić tylko za pośrednictwem konwojenta i na zarządzenie sędziego przewodniczącego rozprawie lub posiedzeniu sądu, w ilości określonej w tym zarządzeniu.

- Przed przekazaniem osobie konwojowanej przesyłki z żywnością lub papierosami należy w obecności osoby dostarczającej sprawdzić, czy w przesyłce nie znajdują się inne przedmioty, a w przypadku ujawnienia takich przedmiotów, odmawia się przekazania żywności lub papierosów, o czym należy niezwłocznie powiadomić sędziego, o którym mowa w ust. 1.

§ 31

- Po przybyciu konwoju do prokuratury stosuje się odpowiednio § 25, 29 i 30.
- Zdjęcie osobie konwojowanej kajdanek lub prowadnicy następuje w pokoju przesłuchań, jeżeli takie polecenie wyda prokurator.
- Po wprowadzeniu osoby konwojowanej do pokoju przesłuchań, konwojenci wychodzą na korytarz i oczekują przed drzwiami wejściowymi do pokoju przesłuchań na zakończenie czynności procesowych, chyba że prokurator zdecyduje o pozostaniu konwojentów w pokoju przesłuchań.

§ 32

- Po przybyciu konwoju do zakładu opieki zdrowotnej w celu wykonania badania lekarskiego lub zabiegu medycznego należy:
  - ustalić z lekarzem dyżurnym lub inną osobą wyznaczoną do wykonania badania albo zabiegu, sposób postępowania wobec osoby konwojowanej zapewniający bezpieczne przeprowadzenie niezbędnych czynności medycznych, a w tym pozostawienie założonych kajdanek, kajdanek zespolonych lub prowadnicy oraz przeprowadzenie badania lub zabiegu w obecności konwojenta, jeżeli nie ma w tym zakresie przeciwwskazań natury medycznej;
  - poinformować osobę wyznaczoną do wykonania badania lub zabiegu o ewentualnym zagrożeniu bezpieczeństwa ze strony osoby konwojowanej oraz konieczności uniemożliwienia osobie konwojowanej dostępu do narzędzi i przedmiotów medycznych znajdujących się w pomieszczeniu, w którym zostanie wykonane badanie lub zabieg.
- Dowódca konwoju jest obowiązany zamieścić w notatniku służbowym wpis o przebiegu czynności, o których mowa w ust. 1

§ 33

- W przypadku konieczności pozostawienia osoby konwojowanej w zakładzie opieki zdrowotnej, czasowy nadzór nad osobą konwojowaną zapewnia właściwa ze względu na usytuowanie zakładu opieki zdrowotnej komenda powiatowa (miejska, rejonowa) Policji, na ustny wniosek dowódcy konwoju zgłoszony dyżurnemu tej komendy.

2. W sytuacji, o której mowa w ust. 1, dalszy nadzór nad osobą konwojowaną przejmuje komórka konwojowa właściwa ze względu na usytuowanie zakładu opieki zdrowotnej, a kierownik tej komórki konwojowej niezwłocznie podejmuje czynności związane z przejściem nadzoru.
  3. Po pozostawieniu osoby konwojowanej w zakładzie opieki zdrowotnej, należy niezwłocznie opracować plan zabezpieczenia i przekazać policjantom sprawującym nadzór nad osobą konwojowaną.
  4. Plan zabezpieczenia powinien określać:
    - 1) tożsamość osoby konwojowanej i istotne dla bezpieczeństwa nadzoru informacje o tej osobie;
    - 2) szczegółowe miejsce oraz sposób sprawowania nadzoru nad osobą konwojowaną;
    - 3) policjantów wyznaczonych do sprawowania nadzoru oraz ich wyposażenie, uzbrojenie i środki łączności;
    - 4) członków personelu medycznego mających dostęp do osoby konwojowanej, wskazanych przez kierownika właściwego oddziału zakładu opieki zdrowotnej.
  5. Plan zabezpieczenia sporządza policjant komórki konwojowej, o której mowa w ust. 2, z udziałem policjanta wyznaczonego przez kierownika jednostki organizacyjnej Policji, o której mowa w ust. 1.
  6. Plan zabezpieczenia zatwierdza kierownik komórki konwojowej, o której mowa w ust. 2 lub wyznaczony przez niego policjant.
- zacyjnej jednostki Policji wykonującej polecenie sądu, prokuratora lub innego uprawnionego organu.
  3. Doprowadzenie osób, o których mowa w ust. 1 pkt 2, wykonują policjanci, którzy dokonali zatrzymania lub policjanci wykonujący czynności służbowe, w ramach których następuje doprowadzenie.
  4. W zakresie doprowadzania osób stosuje się odpowiednio przepisy rozdziału 1 i 6, z tym że wykonywanie czynności związanych z nadzorem nad osobami, o których mowa w ust. 1 pkt 2 lit. b, zapewnia komenda powiatowa (miejska, rejonowa) Policji właściwa ze względu na usytuowanie zakładu opieki zdrowotnej.
  5. Odprawę związaną z doprowadzeniem osoby przeprowadza się w ramach odprawy do służby lub bezpośrednio przed wykonaniem doprowadzenia.
  6. Policjanci wykonujący doprowadzenia osób dokumentują przebieg tych czynności w notatkach służbowych lub w inny sposób ustalony przez bezpośredniego przełożonego.

§ 35

1. Doprowadzenia osób są wykonywane przez:
  - 1) policjantów komórek konwojowych – jeżeli siedziba organu zarządzającego doprowadzenie znajduje się poza obszarem działania komendy powiatowej (miejskiej, rejonowej) Policji, na którym zamieszkuje lub przebywa osoba podlegająca doprowadzeniu;
  - 2) policjantów innych komórek organizacyjnych – jeżeli siedziba organu zarządzającego doprowadzenie oraz miejsce zamieszkania lub pobytu osoby podlegającej doprowadzeniu znajdują się na obszarze działania tej samej komendy powiatowej (miejskiej, rejonowej) Policji.

Rozdział 7 Sposób postępowania podczas doprowadzania osób

§ 34

1. Doprowadzenie osoby wykonuje się w odniesieniu do:
    - 1) osób przymusowo doprowadzanych na podstawie pisemnego polecenia sądu, prokuratora oraz innych uprawnionych organów;
    - 2) osób zatrzymanych przez policjantów w sytuacjach ustawowo określonych, doprowadzanych w celu:
      - a) umieszczenia w pomieszczeniach jednostek organizacyjnych Policji przeznaczonych dla osób zatrzymanych lub doprowadzonych w celu wytrzeźwienia,
      - b) przeprowadzenia badań lekarskich lub zabiegów medycznych,
      - c) udziału w czynnościach postępowania karnego lub karnego skarbowego albo postępowania w sprawach o wykroczenia.
  2. Doprowadzenie osób, o których mowa w ust. 1 pkt 1, wykonują policjanci wyznaczeni przez kierownika właściwej rzeczowo komórki organi-
2. W sytuacji, o której mowa w ust. 1 pkt 1, kierownik jednostki organizacyjnej Policji, do której wpłynęło zarządzenie (nakaz) doprowadzenia, lub wyznaczony przez niego policjant:
    - 1) niezwłocznie informuje kierownika właściwej miejscowo komórki konwojowej o otrzymanym zarządzeniu (nakazie) doprowadzenia;
    - 2) powoduje doprowadzenie osoby do siedziby właściwej miejscowo komórki konwojowej i przekazanie osoby policjantom z tej komórki.
  3. Doprowadzenie cudzoziemca do aresztu deportacyjnego i strzeżonego ośrodka dla cudzoziemców, wykonują policjanci komórek konwojowych właściwych ze względu na miejsce pobytu cudzoziemca.

§ 36

1. Przed rozpoczęciem doprowadzenia policjanci są obowiązani dokładnie sprawdzić, czy osoba doprowadzana posiada przy sobie przedmioty,

które ze względu na swe właściwości mogą spowodować zagrożenie dla życia i zdrowia człowieka.

2. Podczas doprowadzania należy stosować wzmożone środki ostrożności określone w § 15 ust. 1, w następujących przypadkach:
  - 1) doprowadzania osoby wymagającej szczególnego nadzoru lub osoby wzbudzającej duże zainteresowanie środków masowego przekazu;
  - 2) stwierdzenia okoliczności uzasadniających obawę, że podczas doprowadzenia może dojść do sytuacji określonej w § 14 pkt 1.
3. Doprowadzenia, o których mowa w ust. 2, odbywają się na podstawie planu sporządzanego w sposób określony w § 16.

§ 37

1. Przed rozpoczęciem przymusowego doprowadzenia na polecenie sądu, prokuratora lub innego uprawnionego organu, policjant jest obowiązany:
  - 1) sprawdzić i w razie potrzeby ustalić tożsamość osoby podlegającej doprowadzeniu i poinformować tę osobę o podstawie prawnej doprowadzenia;
  - 2) sprawdzić, czy osoba doprowadzana posiada przy sobie przedmioty mogące stanowić zagrożenie dla życia lub zdrowia policjantów lub innych osób.
2. Policjant doprowadzający osobę uzyskuje od właściwego organu pisemne potwierdzenie wykonania doprowadzenia, wskazujące godzinę, datę i miejsce doprowadzenia. Policjant doprowadzający nadzoruje osobę doprowadzoną do zakończenia czynności urzędowych tylko w przypadku, jeżeli takie polecenie wyda sąd lub prokurator.

§ 38

1. Należy odstąpić od doprowadzenia w przypadku, jeżeli osoba podlegająca doprowadzeniu:
  - 1) przedstawi zaświadczenie lekarskie, treść którego uzasadnia obawę o pogorszenie stanu zdrowia podczas doprowadzania;
  - 2) zaświadczenie organu samorządowego, że posiada na swoim wyłącznym utrzymaniu dziecko w wieku do 18 lat, członków rodziny wymagających stałej opieki innej osoby lub jest jedyną zdolną do pracy osobą w prowadzonym przez siebie gospodarstwie rolnym z żywym inwentarzem;
  - 3) zaświadczenie lekarskie, stwierdzające, że jest w ciąży trwającej ponad 28 tygodni lub jest matką karmiącą dziecko piersią.
2. W przypadku określonym w ust. 1 policjant niezwłocznie powiadamia telefonicznie organ zarządzający doprowadzenie, a następnie potwierdza to pisemnie.

Rozdział 8

Wykonywanie konwojów przedmiotów wartościowych lub przedmiotów niebezpiecznych

§ 39

1. Konwój przedmiotów wartościowych lub przedmiotów niebezpiecznych jest wykonywany na podstawie pisemnego wniosku uprawnionego podmiotu, skierowanego do komendanta wojewódzkiego (Stołecznego) Policji, właściwego ze względu na miejsce rozpoczęcia konwoju.
2. Konwój muzealiów objętych poręczeniem Skarbu Państwa lub mających szczególnie wysoką wartość historyczną, artystyczną lub materialną, jest wykonywany na podstawie pisemnego wniosku komórki organizacyjnej Komendy Głównej Policji właściwej do spraw prewencji, skierowany do właściwego ze względu na miejsce rozpoczęcia konwoju komendanta wojewódzkiego (Stołecznego) Policji.
3. Wniosek, o którym mowa w ust. 2, powinien być poprzedzony przekazaniem szczegółowych informacji dotyczących przewozu muzealiów komórce organizacyjnej Komendy Głównej Policji właściwej do spraw prewencji, przez komórkę organizacyjną Ministerstwa Kultury i Dziedzictwa Narodowego właściwą do spraw ochrony zbiorów publicznych, co najmniej na 5 dni przed rozpoczęciem konwoju.
4. Konwoje, o których mowa w ust. 1 i 2, są wykonywane przez właściwą ze względu na miejsce rozpoczęcia konwoju komórkę konwojową komendy wojewódzkiej (Stołecznej) Policji.
5. Konwoje przedmiotów wartościowych lub przedmiotów niebezpiecznych mogą wykonywać również policjanci z innych niż wymieniona w ust. 4 komórek organizacyjnych Policji, jeżeli tak zdecyduje kierownik właściwej jednostki organizacyjnej Policji.

§ 40

- Wniosek o wykonanie konwoju, o którym mowa w § 39 ust. 1, powinien być złożony nie później niż 3 dni przed rozpoczęciem konwoju i zawierać następujące informacje:
- 1) wskazanie podmiotu organizującego transport przedmiotów wartościowych lub niebezpiecznych oraz imienia, nazwiska i numeru kontaktowego telefonu osoby odpowiedzialnej za transportowane przedmioty wartościowe lub przedmioty niebezpieczne;
  - 2) określenie daty i godzin rozpoczęcia oraz przewidywanego zakończenia transportu, trasy przejazdu, rodzaju i liczby pojazdów przewidzianych do transportu oraz jego miejsca docelowego;
  - 3) wartość transportowanych przedmiotów wartościowych lub rodzaj i ilość transportowanych przedmiotów niebezpiecznych.

§ 41

1. Konwój przedmiotów wartościowych lub przedmiotów niebezpiecznych jest wykonywany w oparciu o plan konwoju, który sporządza policjant wyznaczony przez kierownika komórki konwojowej lub innej komórki organizacyjnej Policji wykonującej konwój, a który zatwierdza ten kierownik. Dowódca konwoju jest obowiązany mieć przy sobie plan konwoju przez cały czas trwania konwoju.
2. Plan konwoju jest dokumentem niejawnym i powinien zawierać następujące informacje:
  - 1) stopień, imię i nazwisko dowódcy konwoju i konwojentów oraz ich uzbrojenie i wyposażenie;
  - 2) wartość konwojowanych przedmiotów wartościowych lub rodzaj i ilość konwojowanych przedmiotów niebezpiecznych;
  - 3) termin wykonania konwoju z podaniem daty i godziny planowanego rozpoczęcia i zakończenia;
  - 4) trasa przejazdu konwoju (główna i zapasowa) oraz miejsce rozpoczęcia i miejsce docelowe konwoju;
  - 5) jednostki organizacyjne Policji znajdujące się na trasie konwoju oraz czas i miejsce odpoczynku konwojentów;
  - 6) rodzaj i ilość środków transportu oraz ich numery rejestracyjne;
  - 7) środki łączności wewnętrznej i zewnętrznej;
  - 8) zadania dla poszczególnych konwojentów i sposób ich postępowania w przypadku zamachu na konwój, kolizji lub awarii pojazdu wchodzącego w skład konwoju;
  - 9) czas i miejsce odprawy konwojentów oraz osoba odpowiedzialna za przeprowadzenie odprawy.

§ 42

1. Policjanci wyznaczeni do wykonania konwoju przedmiotów wartościowych lub przedmiotów niebezpiecznych otrzymują wyposażenie określone w § 7 ust. 1 oraz dodatkowo kamizelki i kaski kuloodporne, broń maszynową i paralizatory elektryczne.
2. Liczbę policjantów i pojazdów wykonujących konwój przedmiotów wartościowych lub przedmiotów niebezpiecznych ustala się w zależności od wartości, rodzaju i ilości konwojowanych przedmiotów, rodzaju pojazdów przewożących te przedmioty oraz przewidywanego zagrożenia bezpieczeństwa konwoju – z tym jednak że:
  - 1) do wykonania konwoju przedmiotów wartościowych lub przedmiotów niebezpiecznych jednym pojazdem należy wyznaczyć przy najmniej dwóch konwojentów;
  - 2) do wykonania konwoju przedmiotów wartościowych lub przedmiotów niebezpiecznych

dwoma pojazdami należy wyznaczyć przy najmniej czterech konwojentów.

3. Policjanci wykonujący konwój przedmiotów wartościowych lub przedmiotów niebezpiecznych są obowiązani stosować się do zaleceń osoby odpowiedzialnej za transportowane przedmioty, reprezentującej podmiot wnioskujący o wykonanie konwoju, o ile realizacja tych zaleceń nie koliduje z względami bezpieczeństwa konwoju.
4. W przypadku, gdy w czasie wykonywania konwoju przedmiotów wartościowych lub przedmiotów niebezpiecznych dojdzie do zamachu na konwój, awarii albo udziału w wypadku lub kolizji pojazdu wchodzącego w skład konwoju, dowódca konwoju określa sposób postępowania wszystkich osób uczestniczących w konwoju.
5. Podczas wykonywania konwoju przedmiotów wartościowych lub przedmiotów niebezpiecznych stosuje się odpowiednio przepisy § 13, 15, 17, 18 i 43.

Rozdział 9

Sposób postępowania policjantów w przypadku zaistnienia wydarzenia nadzwyczajnego

§ 43

1. W przypadku zaistnienia wydarzenia nadzwyczajnego, dowódca konwoju lub policjant odpowiedzialny za wykonanie doprowadzenia podejmuje działania zmierzające do eliminacji zagrożenia, a w szczególności:
  - 1) wzywa pomocy hasłem „konwój wzywa pomocy” oraz niezwłocznie powiadamia dyżurnego jednostki organizacyjnej Policji, na której terytorialnym zasięgu działania nastąpiło wydarzenie nadzwyczajne;
  - 2) dowodzi obroną konwoju, zapewnia osobom poszkodowanym pierwszą pomoc i w miarę możliwości organizuje działania pościgowe;
  - 3) dokonuje niezbędnych czynności zabezpieczających miejsce wydarzenia nadzwyczajnego;
  - 4) niezwłocznie po zakończeniu czynności na miejscu wydarzenia nadzwyczajnego sporządza szczegółową notatkę służbową z jego przebiegu i podjętych działań, którą przekazuje bezpośrednio przełożonemu i dyżurnemu jednostki organizacyjnej Policji właściwej terytorialnie dla miejsca wydarzenia nadzwyczajnego.

§ 44

1. Przyczyny i okoliczności wydarzeń nadzwyczajnych są wyjaśniane przez policjantów wyznaczonych przez kierownika jednostki organizacyjnej Policji wykonującej konwój lub doprowadzenie.

2. Sporządzony w celu wyjaśnienia, o którym mowa w ust. 1, meldunek z przebiegu wydarzenia nadzwyczajnego przesyła się przed upływem 3 dni od zaistnienia wydarzenia, do komórki konwojowej komendy wojewódzkiej (Stołecznej) Policji.
  3. Meldunek, o którym mowa w ust. 2, powinien zawierać następujące informacje:
    - 1) czas, miejsce oraz rodzaj wydarzenia nadzwyczajnego;
    - 2) nazwa komórki jednostki organizacyjnej Policji, której policjanci wykonywali konwój lub doprowadzenie;
    - 3) stopień, imię i nazwisko dowódcy konwoju i konwojentów lub policjantów wykonujących doprowadzenie, ich przydział służbowy, staż służby oraz przeszkolenie zawodowe;
    - 4) dane personalne osoby konwojowanej lub doprowadzanej, podmiot zarządzający konwój lub doprowadzenie oraz określenie sprawy, w związku z którą wykonywano konwój lub doprowadzenie;
    - 5) informacje dotyczące przeprowadzenia odprawy;
    - 6) szczegółowy opis przebiegu wydarzenia nadzwyczajnego;
    - 7) czynności podjęte po zaistnieniu wydarzenia nadzwyczajnego;
    - 8) policjanci i inne osoby uczestniczące w czynnościach na miejscu wydarzenia nadzwyczajnego;
    - 9) ewentualne naruszone przepisy służbowe i wnioski wyciągnięte wobec policjantów winnych naruszenia;
    - 10) planowane przedsięwzięcia zmierzające do wyeliminowania w przyszłości podobnych wydarzeń nadzwyczajnych.
  4. Przyczyny i okoliczności wydarzenia nadzwyczajnego analizowane są przez wyznaczonych policjantów komórki konwojowej komendy wojewódzkiej (Stołecznej) Policji, którzy są obowiązani:
    - 1) opracować analizę w terminie 14 dni od czasu zaistnienia wydarzenia nadzwyczajnego i przedłożyć do akceptacji kierownikowi komórki konwojowej komendy wojewódzkiej (Stołecznej) Policji;
    - 2) po akceptacji przesłać kopię do komórki organizacyjnej komendy wojewódzkiej (Stołecznej) Policji właściwej do spraw kontroli.
  5. Kierownik komórki konwojowej komendy wojewódzkiej (Stołecznej) Policji przesyła kopię zaakceptowanej analizy niezwłocznie do komórki organizacyjnej Komendy Głównej Policji właściwej do spraw prewencji, jeżeli zaistniałe wydarzenie nadzwyczajne dotyczy:
    - 1) zabójstwa lub usiłowania zabójstwa;
    - 2) zgonu z przyczyn naturalnych, samobójstwa lub usiłowania samobójstwa;
    - 3) ucieczki osoby konwojowanej lub doprowadzanej;
    - 4) zamachu na życie lub zdrowie osoby konwojowanej lub doprowadzanej albo innych osób;
    - 5) zamachu w celu uwolnienia osoby konwojowanej lub doprowadzanej;
    - 6) zamachu na konwój przedmiotów wartościowych lub przedmiotów niebezpiecznych.
- § 45**
1. W przypadku zaistnienia wydarzenia nadzwyczajnego podczas wykonywania konwoju lub doprowadzenia przez policjantów z komórek organizacyjnych Komendy Głównej Policji, przyczyny i okoliczności wydarzenia nadzwyczajnego analizują policjanci wyznaczeni przez kierownika komórki organizacyjnej wykonującej konwój lub doprowadzenie.
  2. Analizę, o której mowa w ust. 1, po akceptacji przez kierownika komórki organizacyjnej Komendy Głównej Policji realizującej konwój lub doprowadzenie przesyła się do komórki organizacyjnej Komendy Głównej Policji właściwej do spraw prewencji.
- Rozdział 10**
Dokumentowanie konwojowania
oraz doprowadzania osób
- § 46**
1. W komórkach konwojowych komend wojewódzkich (Stołecznej) Policji w szczególności prowadzi się i przechowuje następującą dokumentację:
    - 1) książkę służby konwojowej, sporządzaną według wzoru stanowiącego załącznik nr 4 do zarządzenia;
    - 2) terminarz konwojów;
    - 3) plany konwojów;
    - 4) książkę odpraw;
    - 5) książkę doprowadzeń osób, sporządzaną według wzoru stanowiącego załącznik nr 5 do zarządzenia.
  2. W komórkach organizacyjnych służby kryminalnej, które w ramach prowadzonego postępowania przygotowawczego wykonują konwoje osób, prowadzi się i przechowuje dokumentację, o której mowa w ust. 1 pkt 1, 3 i 4.
  3. W innych niż wymienione w ust. 1 komórkach organizacyjnych Policji doprowadzenia osób dokumentuje się w książce przebiegu służby dyżurnego jednostki lub komórki organizacyjnej Policji.
  4. Dopuszcza się prowadzenie dokumentacji, o której mowa w ust. 1 pkt 1 i 5, w formie elektronicznej.

5. Dopuszcza się prowadzenie dokumentacji, o której mowa w ust. 1 pkt 4, w formie protokołu odpraw do służby konwojowej.

§ 47

1. Terminarze, o których mowa w § 46 ust. 1 pkt 2, sporządza się odrębnie dla poszczególnych miesięcy, w formie umieszczanych w teczkach zbiorów otrzymanych poleceń wykonania konwojów i doprowadzeń, numerowanych kolejno według daty wykonania konwoju lub doprowadzenia. Dopuszcza się prowadzenie tych terminarzy w innej formie.
2. W książce służby konwojowej oraz książce doprowadzeń osób w rubryce „uwagi” odnotowuje się w szczególności:
  - 1) informacje dotyczące zaistniałego wydarzenia nadzwyczajnego;
  - 2) uwagi dotyczące sposobu wykonania konwoju lub doprowadzenia,
  - 3) inne informacje mające wpływ na prawidłowe wykonywanie konwojów i doprowadzeń osób.

Rozdział 11 Postanowienia końcowe

§ 48

Tracą moc:

- 1) rozkaz nr 2/95 Komendanta Głównego Policji z dnia 3 kwietnia 1995 r. w sprawie wykonywania przez policjantów służby konwojowej, zmieniony rozkazem nr 12/95 Komendanta Głównego Policji z dnia 22 sierpnia 1995 r.;
- 2) wytyczne nr E-IV-201/95 Zastępcy Komendanta Głównego Policji z dnia 1 czerwca 1995 r. w sprawie zorganizowania i wykonywania przez policjantów konwojów etapowych.

§ 49

Zarządzenie wchodzi w życie po upływie 30 dni od dnia podpisania, z wyjątkiem przepisów rozdziału 4, które wchodzi w życie po upływie 60 dni od dnia podpisania.

Komendant Główny Policji
gen. insp. Andrzej Matejuk

**Załączniki do zarządzenia nr 360
Komendanta Głównego Policji
z dnia 26 marca 2009 r.**

Załącznik nr 1

Wzór stwierdzenia tożsamości

.....
(pieczęć nagłówkowa jednostki organizacyjnej Policji)

.....
(miejscowość, data)

zdjęcie osoby, której
tożsamość jest stwier-
dzana

* *

STWIERDZENIE TOŻSAMOŚCI

W wyniku podjętych przez Policję czynności identyfikacyjnych stwierdzono, że osoba figurująca na zdję-
ciu to.....

(imię i nazwisko)

s./c.* ..... i ..... z d. ....

ur. .... w..... PESEL.....
(dzień, miesiąc, rok) (dotyczy obywateli polskich)

zamieszkały (ła)* .....
(miejscowość)

.....
(kod pocztowy)

.....
(województwo)

.....
(powiat)

.....
(gmina)

Obywatelstwo .....
(dotyczy cudzoziemców)

Wyżej wymieniony (na) pozostaje w dyspozycji .....
(nazwa organu dysponującego)

do sprawy ..... , nr AFIS .....
(sygnatura akt) (dotyczy osób zarejestrowanych w bazie danych AFIS)

sporządził: .....
(stopień, imię i nazwisko)

.....
(czytelny podpis kierownika jednostki organizacyjnej Policji lub upoważnionego policjanta)

- * – niepotrzebne skreślić,
- ** – pieczęć nagłówkowa jednostki organizacyjnej Policji

Załącznik nr 2

Wzór protokołu przekazania/przejęcia osoby ściganej

PROTOKÓŁ (PRZEKAZANIA, PRZEJĘCIA)* OSOBY ŚCIGANEJ
RECORD (OF HANDOVER, OF TAKEOVER)* OF A WANTED PERSON

.....
(miejsce, data, godzina / place, date, time)

.....
(imię, nazwisko i stanowisko służbowe osoby (przekazującej, przejmującej) * /(name, surname and position (of person handing over, of person taking over) *

Przekazuje, przejmuje* / (Hands over to, takes over from)*:

.....
(imię, nazwisko i stanowisko służbowe osoby (przekazującej, przejmującej) * /(name, surname and position (of person handing over, of person taking over,)*

z terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na terytorium _____*/(from the territory of the Republic of Poland to the territory of _____);

z terytorium _____ na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej */(from the territory of _____ to the territory of the Republic of Poland);

na podstawie:

1) art. 593 ,* art. 602 § 1 Kodeksu postępowania karnego /(by virtue of article 593,* article 602 § 1 of the Code of Criminal Procedure) oraz na podstawie postanowienia o ekstradycji Ministra Sprawiedliwości Rzeczypospolitej Polskiej */(by virtue of the decision on extradition of the Minister of Justice of the Republic of Poland);

2) art. 607a ,* art. 607k Kodeksu postępowania karnego /(by virtue of article 607a,* article 607k of the Code of Criminal Procedure) oraz na podstawie europejskiego nakazu aresztowania wydanego przez */ (by virtue of the European Arrest Warrant issued by)

.....
(organ wydający europejski nakaz aresztowania, sygnatura akt)*, data /(body issuing the European Arrest Warrant, file reference number, date)

ściganego /(the wanted):

.....
(imię i nazwisko osoby ściganej, data i miejsce urodzenia osoby ściganej) / (name and surname of the wanted person, date and place of birth of the wanted person)

.....
(imiona rodziców osoby ściganej, narodowość) / (names of parents the wanted person, nationality) którego tożsamość została stwierdzona na podstawie następującego dokumentu / (whose identity was established based on the following document):

.....
Przekazany, przejęty)* depozyt wartościowy / (To hand over, to take over)* expensive deposit:

.....
(podpis osoby przejmującej / (Signature of person taking over)

.....
(podpis osoby przekazującej / (Signature of person handing over)

.....
* niewłaściwe skreślić

Załącznik nr 3

Wzór karty przejęcia osoby

.....
(pieczęć nagłówkowa jednostki organizacyjnej Policji)

KARTA PRZEJĘCIA OSOBY

W dniu ..... **o godz.** .....

..... **dokonał przejęcia**
(stopień, imię i nazwisko oraz nazwa jednostki organizacyjnej Policji)

.....s./c.* .....urozonego (ej)*
(imię, nazwisko)

W ..... **zam.** .....

Przejęcia dokonano .....
(miejsce przekazania i nazwa państwa przekazującego)

Osoba przejęta przebywa w dyspozycji .....
(nazwa organu dysponującego)

do sprawy .....
(sygnatura akt)

.....
(podpis policjanta dokonującego przejęcia)

* Niepotrzebne skreślić

30

ZARZĄDZENIE NR 428 KOMENDANTA GŁÓWNEGO POLICJI

z dnia 17 kwietnia 2009 r.

w sprawie form i metod wykonywania niektórych, służbowych zadań przez psychologów pełniących służbę lub zatrudnionych w jednostkach organizacyjnych Policji

Na podstawie art. 7 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji (Dz. U. z 2007 r. Nr 43, poz. 277, z późn. zm.¹⁾) zarządza się, co następuje:

§ 1

1. Zarządzenie określa sposób wykonywania zadań służbowych z zakresu opieki psychologicznej i psychoedukacji, psychologii zarządzania zasobami ludzkimi oraz psychologii policyjnej stosowanej, przez pełniącego służbę lub zatrudnionego w komórce organizacyjnej o nazwie „psychologów” policjanta lub pracownika, posiadającego prawo wykonywania zawodu psychologa, zwanego dalej „psychologiem policyjnym”, w tym tryb oraz formy pomocy psychologicznej udzielanej policjantowi lub pracownikowi pełniącemu służbę lub zatrudnionemu w jednostce organizacyjnej Policji, zwanych dalej „policjantem lub pracownikiem”;
2. Przepisy zarządzenia nie naruszają odrębnych przepisów dotyczących służby lub pracy psychologa policyjnego.

§ 2

Użyte w zarządzeniu określenia oznaczają:

- 1) sytuacja kryzysowa – sytuację będącą następstwem zdarzenia traumatycznego lub stresu, mającego wpływ na funkcjonowanie policjanta lub pracownika;
- 2) interwencja kryzysowa – udzielenie przez psychologa policyjnego pomocy psychologicznej policjantowi lub pracownikowi znajdującemu się w sytuacji kryzysowej.

§ 3

1. W ramach zadań z zakresu opieki psychologicznej i psychoedukacji psycholog policyjny:
  - 1) udziela policjantowi lub pracownikowi pomocy psychologicznej, w tym w sytuacji kryzysowej;
  - 2) prowadzi psychoterapię policjanta lub pracownika;
  - 3) prowadzi psychoedukację policjanta lub pracownika;

¹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2007 r. Nr 57, poz. 390, Nr 120, poz. 818, Nr 140, poz. 981 i Nr 165, poz. 1170, z 2008 r. Nr 86, poz. 521, Nr 171, poz. 1065 i Nr 237, poz. 1651 oraz z 2009 r. Nr 22, poz. 120.

4) sporządza psychologiczne analizy dotyczące stresu zawodowego, samobójstwa lub usiłowania samobójstwa oraz uzależnienia od alkoholu lub innych substancji psychoaktywnych, policjanta lub pracownika.

2. Psychologiczną analizę samobójstwa lub jego usiłowania psycholog policyjny sporządza zgodnie z wzorem, który stanowi załącznik nr 1 do zarządzenia.
3. Psychologiczną analizę samobójstwa lub jego usiłowania psycholog policyjny niezwłocznie przekazuje do komórki organizacyjnej o nazwie „psychologów” w Komendzie Głównej Policji.
4. Wykonane zadania z zakresu opieki psychologicznej, psycholog policyjny dokumentuje w teczkę pracy psychologa policyjnego, której wzór stanowi załącznik nr 2 do zarządzenia.

§ 4

1. Psycholog policyjny udziela pomocy psychologicznej oraz prowadzi psychoterapię:
  - 1) na wniosek:
    - a) policjanta lub pracownika, z pominięciem drogi służbowej,
    - b) bezpośredniego przełożonego policjanta lub pracownika po wyrażeniu przez niego zgody;
  - 2) z własnej inicjatywy, po wyrażeniu zgody przez policjanta lub pracownika.
2. Udzielenie policjantowi lub pracownikowi pomocy psychologicznej psycholog policyjny dokumentuje w karcie pomocy psychologicznej, której wzór stanowi załącznik nr 3 do zarządzenia.
3. Dokumentowanie udzielonej przez psychologa policyjnego pomocy psychologicznej, dotyczy wyłącznie policjanta lub pracownika, który złożył oświadczenie o wyrażeniu zgody na przetwarzanie danych osobowych, o którym mowa w art. 23 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2002 r. Nr 101, poz. 926, z późn. zm.²⁾).

§ 5

1. W przypadku, o którym mowa w § 4 pkt 1 lit. b, psycholog policyjny przekazuje bezpośrednio

²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2002 r. Nr 153, poz. 1271, z 2004 r. Nr 25, poz. 219 i Nr 33, poz. 285, z 2006 r. Nr 104, poz. 708 i 711 oraz z 2007 r. Nr 165, poz. 1170 i Nr 176, poz. 1238.

przełożonemu policjanta albo pracownika, informację o udzieleniu mu pomocy psychologicznej lub przeprowadzeniu wobec niego psychoterapii.

2. Informację, o której mowa w ust. 1, psycholog policyjny przekazuje, po uzyskaniu zgody od policjanta lub pracownika.

§ 6

1. Pomoc psychologiczna udzielana jest w formie:
  - 1) konsultacji lub porady psychologicznej;
  - 2) diagnozy psychologicznej;
  - 3) grupowego odreagowania psychicznego;
  - 4) organizowania grup wsparcia.
2. Udzielone konsultacje lub porady psychologiczne, psycholog policyjny dokumentuje w rejestrze konsultacji lub porad psychologicznych, którego wzór stanowi załącznik nr 4 do zarządzenia. Przepis § 4 ust. 3 stosuje się odpowiednio.

§ 7

1. Psychoterapia prowadzona jest w formie:
  - 1) indywidualnych spotkań z policjantem lub pracownikiem;
  - 2) grupowych spotkań z policjantami lub pracownikami.
2. Prowadzoną psychoterapię policjanta lub pracownika psycholog policyjny dokumentuje w karcie prowadzonej psychoterapii, której wzór stanowi załącznik nr 5 do zarządzenia. Przepis § 4 ust. 3 stosuje się odpowiednio.

§ 8

Do sytuacji kryzysowej zalicza się w szczególności:

- 1) śmierć policjanta lub pracownika;
- 2) popełnienie lub usiłowanie popełnienia samobójstwa przez policjanta lub pracownika;
- 3) użycie przez policjanta broni palnej lub środka przymusu bezpośredniego, w wyniku którego nastąpiła śmierć lub ciężki uszczerbek na zdrowiu;
- 4) uczestniczenie policjanta lub pracownika w zdarzeniu, które spowodowało bezpośrednie zagrożenie życia lub zdrowia jego lub innych ludzi;
- 5) wykonywanie przez policjanta lub pracownika zadań służbowych w okresie stanu klęski żywiołowej oraz w czasie katastrofy lub podczas aktu terroryzmu;
- 6) bezpośredni kontakt policjanta lub pracownika ze śmiercią dziecka;
- 7) ciężką chorobę policjanta lub pracownika;
- 8) śmierć lub ciężką chorobę osoby bliskiej policjantowi lub pracownikowi;
- 9) przemoc fizyczną lub psychiczną w rodzinie policjanta lub pracownika;
- 10) podjęcie czynności procesowych wobec policjanta lub pracownika w związku z podejrzeniem popełnienia przez niego przestępstwa.

§ 9

Bezpośredni przełożony policjanta lub pracownika, po uzyskaniu informacji o wystąpieniu sytuacji kryzysowej wnioskuje do kierownika komórki organizacyjnej o nazwie „psychologów” o niezwłoczne wyznaczenie psychologa policyjnego do podjęcia interwencji kryzysowej.

§ 10

Psycholog policyjny w zakresie interwencji kryzysowej w szczególności:

- 1) uzyskuje, z zachowaniem ograniczeń wynikających z odrębnych przepisów, informacje niezbędne do udzielenia pomocy psychologicznej policjantowi lub pracownikowi znajdującemu się w sytuacji kryzysowej;
- 2) nawiązuje bezpośredni kontakt z policjantem lub pracownikiem, o którym mowa w pkt 1;
- 3) ustala w porozumieniu z policjantem lub pracownikiem, o którym mowa w pkt 1, czas, miejsce i formę pomocy psychologicznej;
- 4) podejmuje, po uzgodnieniu z policjantem lub pracownikiem, o którym mowa w pkt 1, działania zmierzające do uzyskania przez niego pomocy lekarskiej, jeżeli taka jest potrzebna.

§ 11

Psychoedukacja prowadzona jest w formie:

- 1) wykładów, w tym wykładów interaktywnych;
- 2) konferencji lub seminariów;
- 3) warsztatów lub treningów;
- 4) publikacji artykułów;
- 5) opracowywania poradników, broszur lub ulotek.

§ 12

W ramach zadań z zakresu psychologii zarządzania zasobami ludzkimi psycholog policyjny w szczególności:

- 1) uczestniczy w postępowaniu kwalifikacyjnym do służby w Policji;
- 2) uczestniczy w procedurach doboru wewnętrznego policjantów i pracowników na wybrane stanowiska lub do określonych komórek organizacyjnych;
- 3) uczestniczy w działaniach zmierzających do zapewnienia efektywnego i spójnego systemu zarządzania zasobami ludzkimi;
- 4) diagnozuje i bierze udział w rozwiązywaniu problemów związanych z zarządzaniem zasobami ludzkimi;
- 5) uczestniczy w opracowywaniu projektów aktów prawnych dotyczących zarządzania zasobami ludzkimi;
- 6) prowadzi lokalne doskonalenie zawodowe w zakresie psychologii zarządzania zasobami ludzkimi.

§ 13

1. W ramach zadań z zakresu psychologii policyjnej stosowanej psycholog policyjny będący policjantem w szczególności:

1) udziela policjantom pomocy w czynnościach operacyjno-rozpoznawczych i dochodzeniowo-śledczych, w tym:

- a) dokonuje psychologicznej analizy materiałów operacyjnych i procesowych,
- b) bierze udział w opracowaniu taktyki czynności operacyjno-rozpoznawczych i dochodzeniowo-śledczych,
- c) sporządza profile psychologiczne nieznanymi sprawców przestępstw i rysopisy psychologiczne figurantów,
- d) wspomaga realizację czynności operacyjno-rozpoznawczych i dochodzeniowo-śledczych;

2) udziela policjantom pomocy w czynnościach administracyjno-porządkowych, w tym:

- a) współuczestniczy w działaniach w zakresie zapobiegania przestępstwom i wykroczeniom oraz zjawiskom patologii społecznej,

b) bierze udział w opracowywaniu lub opiniowaniu programów prewencyjnych i profilaktycznych,

c) bierze udział w akcjach lub operacjach policyjnych.

3) prowadzi lokalne doskonalenie zawodowe w zakresie psychologii policyjnej stosowanej.

2. Udzielenie pomocy w czynnościach, o których mowa w ust. 1, psycholog policyjny dokumentuje w rejestrze udzielonej przez psychologa policyjnego pomocy w czynnościach operacyjno-rozpoznawczych, dochodzeniowo-śledczych lub administracyjno-porządkowych, którego wzór stanowi załącznik nr 6 do zarządzenia.

§ 14

Zarządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Komendant Główny Policji
gen. insp. Andrzej Matejuk

**Załączniki do zarządzenia nr 428
Komendanta Głównego Policji
z dnia 17 kwietnia 2009 r.
(poz. 30)**

Załącznik nr 1

WZÓR
PSYCHOLOGICZNA ANALIZA SAMOBÓJSTWA LUB JEGO USIŁOWANIA

I. INFORMACJE DOTYCZĄCE OSOBY, KTÓRA POPEŁNIŁA SAMOBÓJSTWO LUB USIŁOWAŁA JE
POPEŁNIĆ

Płeć.....

Rok urodzenia .....

Stan cywilny .....

Wykształcenie .....

Stopień policyjny .....

Staż służby/pracy .....

Rodzaj służby, stanowisko .....

Miejsce popełnienia samobójstwa lub jego usiłowanie (*wskazać np. mieszkanie, miejsce pracy, miejsce publiczne itp.*) .....

Sposób popełnienia samobójstwa lub jego usiłowania.....

II. OPIS PSYCHOLOGICZNYCH UWARUNKOWAŃ

A. Materiał wykorzystany do analizy (*wskazać wyniki badań psychologicznych, dostępne dane z innej dokumentacji, informacje uzyskane od współpracowników, przełożonych, rodziny itp.*).

.....
.....

Wyniki badań psychologicznych przeprowadzonych w ramach postępowania kwalifikacyjnego do służby w Policji lub na określone stanowisko.....

.....
.....

- Czy w jednostce, w której służył(a)/pracował(a) odbywały się dyżury psychologa policyjnego?
.....
- Czy w jednostce, w której służył(a)/pracował(a) odbywały się szkolenia lokalne z zakresu psychoedukacji? (*jakie?*) .....
- Czy psycholog policyjny był wcześniej informowany o problemach tej osoby i czego one dotyczyły? (*wskaż np. nadużywanie alkoholu lub innych substancji psychoaktywnych, problemy osobiste, zawodowe tej osoby*) .....
- Czy korzystał(a) z pomocy psychologicznej? .....

B. Obszary do analizy:

- Okoliczności popełnienia samobójstwa lub jego usiłowania (*należy podać informacje dotyczące miejsca, czasu i sposobu popełnienia samobójstwa lub jego usiłowania oraz zamieścić informacje o tym czy dana osoba była pod wpływem alkoholu lub innego środka psychoaktywnego, czy była w trakcie służby (pracy), a także czy obecne były inne osoby*) .....
- Informacje dotyczące okresu bezpośrednio poprzedzającego zdarzenie (*należy podać informacje dotyczące sygnałów dezadaptacyjnych oraz istotnych faktów z życia samobójcy lub osoby usiłującej je popełnić*) .....
- Ogólna sytuacja życiowa osoby przed popełnieniem samobójstwa lub jego usiłowaniem (*należy ogólnie określić jej warunki socjalno-bytowe, sytuację osobistą, rodzinną, finansową*) .....
- Sylwetka psychologiczna samobójcy lub usiłującego je popełnić na podstawie relacji osób znających go i dostępnych materiałów (*należy określić typowe sposoby reagowania, radzenie sobie z sytuacjami trudnymi, stresem, relacje z ludźmi, funkcjonowanie w służbie lub pracy, ewentualne problemy*) .....
- Próba odtworzenia prawdopodobnego ciągu przyczynowo-skutkowego samobójstwa lub jego usiłowania (*należy uwzględnić uwarunkowania sytuacyjne, społeczne i predyspozycje osobowościowe danej osoby*) .....

III. WNIOSKI KOŃCOWE

.....
.....
.....
.....
.....

pieczętka i podpis
psychologa policyjnego

Załącznik nr 2

WZÓR

TECZKA PRACY PSYCHOLOGA POLICYJNEGO

Data	Czas wykonywania zadania	Wykonane zadania z zakresu opieki psychologicznej	Uwagi
1	2	3	4

Uwaga: psycholog policyjny podpisuje każdy wpis dokonywany w Teczce Pracy Psychologa Policyjnego

Załącznik nr 3

WZÓR

Nr...../.....
(rok)

.....
(miejsowość)

.....
(data)

KARTA POMOCY PSYCHOLOGICZNEJ

1. Data udzielenia pomocy psychologicznej: .....
2. Dane dotyczące policjanta lub pracownika¹⁾ .....
3. Pomoc psychologiczna udzielona na wniosek .....
4. Opis problemu psychologicznego i udzielona porada .....

pieczętka i podpis
psychologa policyjnego

¹⁾ imię i nazwisko, rok urodzenia, jednostka organizacyjna, w której pełni służbę lub jest zatrudniony, numer telefonu

Załącznik nr 6

WZÓR

REJESTR UDZIELONEJ PRZEZ PSYCHOLOGA POLICYJNEGO POMOCY W CZYNNOŚCIACH OPERACYJNO-ROZPOZNAWCZYCH, DOCHODZENIOWO-ŚLED CZYCH LUB ADMINISTRACYJNO-PORZĄDKOWYCH

Lp.	Podmiot, któremu udzielono pomocy	Rodzaj czynności ¹⁾	Opis wykonanych zadań	Data wykonania zadania	Uwagi
1	2	3	4	5	6

¹⁾ należy wpisać właściwą kategorię: operacyjno-rozpoznawcze, dochodzeniowo-śledcze, administracyjno-porządkowe

31

ZARZĄDZENIE NR 429 KOMENDANTA GŁÓWNEGO POLICJI

z dnia 17 kwietnia 2009 r.

zmieniające zarządzenie w sprawie metodyki wykonywania przez Policję czynności administracyjno-porządkowych w zakresie wykrywania wykroczeń oraz ścigania ich sprawców

Na podstawie art. 7 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji (Dz. U. z 2007 r. Nr 43, poz. 277 z późn. zm.¹⁾) zarządza się, co następuje:

§ 1

W zarządzeniu nr 323 Komendanta Głównego Policji z dnia 26 marca 2008 r. w sprawie metodyki wykonywania przez Policję czynności administracyjno-porządkowych w zakresie wykrywania wykroczeń oraz ścigania ich sprawców (Dz. Urz. KGP Nr 9, poz. 48) wprowadza się następujące zmiany:

1) w § 6:

a) ust. 4 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

¹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2007 r. Nr 57, poz. 390, Nr 120, poz. 818, Nr 140, poz. 981 i Nr 165, poz. 1170, z 2008 r. Nr 86, poz. 521, Nr 171, poz. 1065 i Nr 237, poz. 1651 oraz z 2009 r. Nr 22, poz. 120.

„1) poseł, senator, sędzia trybunału Konstytucyjnego, sędzia Trybunału Stanu, Prezes Najwyższej Izby Kontroli, Rzecznik Praw Obywatelskich, Rzecznik Praw Dziecka, Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych, Prezes Instytutu Pamięci Narodowej – policjant, o ile zastosowanie środków oddziaływania wychowawczego wobec osoby korzystającej z immunitetu jest niewystarczające, poprzestaje na sporządzeniu notatki urzędowej, zwanej dalej „notatką”, zawierającej szczegółowy opis zdarzenia oraz dane identyfikujące sprawcę wykroczenia, którą wraz z materiałami, zebranymi bez udziału osoby posiadającej immunitet, przekazuje dyżurnemu jednostki organizacyjnej Policji właściwej dla miejsca zdarzenia;”;

b) dodaje się ust. 4a-4c w brzmieniu:

„4a. W przypadku, o którym mowa w ust. 4 pkt 1, gdy sprawcą wykroczenia jest poseł lub senator, właściwy dla miejsca zdarzenia organ Policji występuje, za pośrednictwem Ministra Sprawiedliwości – Prokuratora Generalnego do Marszałka Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej lub Marszałka Senatu Rzeczypospolitej Polskiej, z wnioskiem o wyrażenie zgody na pociągnięcie sprawcy wykroczenia do odpowiedzialności karnej, z zachowaniem wymogów określonych w art. 10b ustawy z dnia 9 maja 1996 r. o wykonywaniu mandatu posła i senatora (Dz. U. z 2003 r. Nr 221, poz. 2135 z późn. zm.²⁾), sporządzonym według wzoru stanowiącego załącznik nr 1a do zarządzenia.

4b. W przypadku, o którym mowa w ust. 4 pkt 1, gdy sprawcą wykroczenia jest sędzia Trybunału Konstytucyjnego lub Trybunału Stanu, właściwy dla miejsca zdarzenia organ Policji występuje do Przewodniczącego Trybunału Konstytucyjnego lub Trybunału Stanu z wnioskiem o wyrażenie zgody na pociągnięcie sprawcy wykroczenia do odpowiedzialności karnej, sporządzonym odpowiednio według wzoru stanowiącego załącznik nr 1a do zarządzenia.

4c. W przypadku, o którym mowa w ust. 4 pkt 1, gdy sprawcą wykroczenia jest Prezes Najwyższej Izby Kontroli, Rzecznik Praw Obywatelskich, Rzecznik Praw Dziecka, Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych lub Prezes Instytutu Pamięci Narodowej, właściwy dla miejsca zdarzenia organ Policji występuje do Marszałka Sejmu z wnioskiem o wyrażenie zgody na pociągnięcie sprawcy wykroczenia do odpowiedzialności karnej, sporządzonym odpowiednio według wzoru stanowiącego załącznik nr 1a do zarządzenia.”,

c) ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. W przypadku popełnienia wykroczenia związanego z wypełnianiem obowiązków służbowych przez wiceprezesa, dyrektora generalnego i pracownika Najwyższej Izby Kontroli nadzorujących lub wykonujących czynności kontrolne – policjant ogranicza czynności wyjaśniające do czynności niecierpiących zwłoki w celu zabezpieczenia śladów i dowodów, a następnie materiały z tych czynności przekazuje dyżurnemu jednostki organizacyjnej Policji właściwej dla miejsca zdarzenia. Następnie właściwy dla miejsca zdarzenia organ Policji kieruje do Prezesa

Najwyższej Izby Kontroli wniosek o wyrażenie przez Kolegium Najwyższej Izby Kontroli zgody na pociągnięcie sprawcy wykroczenia do odpowiedzialności karnej, sporządzony odpowiednio według wzoru stanowiącego załącznik nr 1a do zarządzenia.”;

2) w § 7:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. W przypadku popełnienia wykroczenia przez funkcjonariusza albo żołnierza Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego lub Agencji Wywiadu, policjant ogranicza czynności wyjaśniające do czynności niecierpiących zwłoki w celu zabezpieczenia śladów i dowodów, a następnie materiały z tych czynności przekazuje dyżurnemu jednostki Policji właściwej dla miejsca zdarzenia. Materiały te w celu dalszego prowadzenia sprawy o wykroczenie przekazuje się właściwemu szefowi służby lub agencji albo w przypadku żołnierza prokuratorowi wojskowemu z jednoczesnym powiadomieniem Żandarmerii Wojskowej.”,

b) dodaje się ust. 4-7 w brzmieniu:

„4. W przypadku, gdy żołnierz w czynnej służbie wojskowej popełnił wykroczenie w okolicznościach określonych w art. 97 § 1 k.w. i odmówił mandatu karnego, organ Policji właściwy dla miejsca zdarzenia zawiadamia o tym prokuratora wojskowego. Prokuratora wojskowego zawiadamia się także w przypadku, gdy żołnierz nie uści w terminie grzywny nałożonej w drodze mandatu karnego zaocznego.

5. W przypadku ujawnienia wykroczenia popełnionego przez sprawcę, o którym mowa w art. 10 k.p.w., w sytuacji niecierpiącej zwłoki policjant zabezpiecza ślady i dowody wykroczenia przed ich utratą, zniekształceniem lub zniszczeniem, powiadamiając o podjęciu tych czynności Żandarmerię Wojskową. Materiały z czynności wyjaśniających przeprowadzonych w trybie niecierpiącym zwłoki należy niezwłocznie przekazać właściwemu miejscowo prokuratorowi wojskowemu.

6. W przypadku popełnienia przez żołnierza wykroczenia innego, niż określone w art. 10 k.p.w. w okolicznościach niedających podstaw do zastosowania postępowania mandatu, policjant prowadzi wobec sprawcy wykroczenia postępowanie na ogólnych zasadach, czyli wykonuje niezbędne czynności wyjaśniające, kieruje wniosek o ukaranie do sądu powszechnego oraz występuje przed tym sądem w charakterze oskarżyciela publicznego, a także składa środki odwoławcze.

7. Przepisy ust. 4-6 mają zastosowanie także w stosunku do żołnierzy sił zbrojnych państw

²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004 r. Nr 116, poz. 1202 i Nr 210, poz. 2135, z 2005 r. Nr 48, poz. 446 i Nr 169, poz. 1414 oraz z 2006 r. Nr 104, poz. 708.

obcych, przebywających na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej oraz członków ich personelu cywilnego, jeżeli wykroczenie pozostaje w związku z pełnieniem obowiązków służbowych.”;

3) w § 85:

a) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

3. W przypadku, gdy z okoliczności sprawy lub posiadanych informacji wynika, że doszło do uchybień wskazanych w art. 104 § 1 k.p.w. lub innego rażącego naruszenia prawa mogącego mieć istotny wpływ na treść orzeczenia, organ Policji sporządza projekt wystąpienia do Ministra Sprawiedliwości – Prokuratora Generalnego z wnioskiem o złożenie kasacji, na formularzu sporządzonym według wzoru stanowiącego załącznik nr 9 do zarządzenia, który wraz z zebranymi w sprawie dokumentami, stanowiącymi podstawę wniosku o wniesienie kasacji, przeka-

zuje komendantowi wojewódzkiemu/Stołecznemu Policji.”,

b) dodaje się ust. 4 w brzmieniu:

„4. Komendant wojewódzki/Stołeczny Policji po uprzednim uzyskaniu opinii radcy prawnego co do zasadności wystąpienia z wnioskiem o złożenie kasacji, kieruje do Ministra Sprawiedliwości – Prokuratora Generalnego wnioskiem o złożenie kasacji.”.

4) dodaje się załączniki nr 1a i 9 do zarządzenia stanowiące załączniki nr 1 i 2 do niniejszego zarządzenia.

§ 2

Zarządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Komendant Główny Policji
gen. insp. Andrzej Matejuk

**Załączniki do zarządzenia nr 429
Komendanta Głównego Policji
z dnia 17 kwietnia 2009 r.**

Załącznik nr 1

Załącznik nr 1a

Wzór wniosku o wyrażenie zgody na pociągnięcie sprawcy wykroczenia do odpowiedzialności karnej

KOMENDANT POWIATOWY¹⁾ POLICJI

w _____

L. dz. _____

..... dnia .....

**Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej²⁾
Pan .....**

(za pośrednictwem Ministra Sprawiedliwości
– Prokuratora Generalnego)

**Wniosek
o wyrażenie zgody na pociągnięcie posła³⁾ do odpowiedzialności za wykroczenie**

Działając na podstawie art. 7 ust. 1, art. 7b i art. 10b ustawy z dnia 9 maja 1996 r. o wykonywaniu mandatu posła i senatora (Dz. U. z 2003 r. Nr 221, poz. 2199, z 2004 r. Nr 116, poz. 1202 i Nr 210, poz. 2135, z 2005 r. Nr 28, poz. 446 i Nr 169, poz. 1414 oraz z 2006 r. Nr 104, poz. 708) – wnoszę o wyrażenie zgody na pociągnięcie do odpowiedzialności za wykroczenie Posła na Sejm Rzeczypospolitej Polskiej⁴⁾

Pana (Panią) .....

ur. .... w .....

któremu (której) zarzuca się, że:

.....
.....
.....

(opis czynu ze wskazaniem miejsca, czasu, sposobu i okoliczności jego popełnienia oraz skutków, a w tym wysokości wyrządzonej szkody)

UZASADNIENIE

.....
.....
.....
.....
.....
.....

(uzasadnienie powinno zawierać szczegółowy opis zdarzenia z uwzględnieniem sposobu zachowania się osoby posiadającej immunitet, czynności podjętych przez policjantów, innych okoliczności istotnych dla oceny zdarzenia)

¹⁾ wpisać odpowiednio: Komendant Rejonowy Policji, Komendant Miejski Policji, Komendant Komisariatu specjalistycznego (Kolejowego, Wodnego) Policji.

²⁾ wpisać odpowiednio: Marszałek Senatu Rzeczypospolitej Polskiej.

³⁾ wpisać odpowiednio: senatora.

⁴⁾ wpisać odpowiednio: Senatora Rzeczypospolitej Polskiej.

.....
(pieczęć i podpis organu Policji)

Załącznik nr 2

Załącznik nr 9

Wzór
wniosku o wniesienie kasacji do Ministra Sprawiedliwości – Prokuratora Generalnego

KOMENDANT WOJEWÓDZKI* POLICJI

w _____

L. dz. _____

..... dnia .....

Minister Sprawiedliwości
– Prokurator Generalny
Pan .....

Wniosek o wniesienie kasacji

Zgodnie z art. 110 § 1 i art. 111 § 1 ustawy z dnia 24 sierpnia 2001 r. Kodeks postępowania w sprawach o wykroczenia (Dz. U z 2008 r. Nr 133, poz. 848, Nr 214, poz. 1344 i Nr 237, poz. 1651) – zwracam się o wniesienie kasacji od wyroku Sądu Rejonowego w ..... z dnia ..... r., sygn. akt .....

Uzasadnienie

.....
.....
.....
.....

(uzasadnienie powinno wskazywać na przesłanki, wskazane w art. 104 § 1 k.p.w. lub inne rażące naruszenie prawa, jeżeli mogły mieć istotny wpływ na treść orzeczenia)

Uchylenie powyższego wyroku jest konieczne, ponieważ został wydany
** z uchybieniami, o którym mowa w art. 104 § 1 pkt ___ ustawy z dnia 24 sierpnia 2001 r. Kodeks postępowania w sprawach o wykroczenia, to jest .....

(określić uchybienie opisowo)

** z rażącym naruszeniem prawa, które mogło mieć istotny wpływ na treść wyroku.

.....
(pieczęć i podpis organu Policji)

Załączniki:

– uwierzytelniona kopia prawomocnego wyroku Sądu Rejonowego w ..... z dnia ..... r., sygn. akt .....

– .....
(należy załączyć uwierzytelnione kopie wszelkich prawomocnych wyroków, postanowień oraz innych dokumentów mających znaczenie w sprawie)

* wpisać odpowiednio: Komendant Stołeczny Policji

** wpisać odpowiednią przyczynę wniesienia kasacji

32

DECYZJA NR 160 KOMENDANTA GŁÓWNEGO POLICJI

z dnia 17 kwietnia 2009 r.

w sprawie obejmowania przez Komendanta Głównego Policji patronatu honorowego lub udziału w Komitecie Honorowym

Na podstawie § 6 zarządzenia nr 1144 Komendanta Głównego Policji z dnia 2 listopada 2004 r. w sprawie metod i form wykonywania w Policji zadań w zakresie legislacji, pomocy prawnej i informacji prawnej (Dz. Urz. KGP z 2004 r. Nr 21, poz. 131, z 2006 r. Nr 4, poz. 10 oraz z 2007 r. Nr 13, poz. 101) postanawia się, co następuje:

§ 1

1. Komendant Główny Policji obejmuje patronat honorowy lub uczestniczy w Komitecie Honorowym tylko w przedsięwzięciu związanym z zakresem ustawowych zadań Policji, wymagającym wyróżnienia i podkreślenia szczególnego charakteru, zwanym dalej „przedsięwzięciem”.
2. Objęcie patronatu honorowego lub udział w Komitecie Honorowym, zwane dalej „patronatem”, wymaga zgody Komendanta Głównego Policji.
3. Patronat nie może łączyć się z zobowiązaniami finansowymi i organizacyjnymi Policji.

§ 2

1. Komendanta Główny Policji obejmuje patronat nad przedsięwzięciem ogólnopolskim, ponadregionalnym, regionalnym oraz organizowanym w Policji.
2. Komendant Główny Policji może zlecić objęcie patronatu nad przedsięwzięciem ponadregionalnym, regionalnym i innym, niż wymienione w ust. 1, zastępcom Komendanta Głównego Policji, kierownikom komórek organizacyjnych Policji lub kierownikom komórek organizacyjnych Komendy Głównej Policji.

§ 3

1. Komendant Główny Policji może objąć patronat na wniosek złożony przez:
  - 1) organizatora przedsięwzięcia ogólnopolskiego, ponadregionalnego i innego, niż wymienione w pkt 2,
  - 2) właściwego kierownika jednostki organizacyjnej Policji lub kierownika komórki organizacyjnej Komendy Głównej Policji organizujących przedsięwzięcia w Policji, – zwanych dalej „organizatorem”.
2. Wniosek powinien zawierać informacje dotyczące:
  - 1) przedsięwzięcia:
    - a) opis i cel,
    - b) termin,
    - c) miejsce,
    - d) program, który powinien być opracowany w formie załącznika do wniosku;

- 2) danych o organizatorze, współorganizatorach, partnerach, patronatach, sponsorach, członkach komitetu honorowego lub organizacyjnego, o innych osobach prawnych i fizycznych, których nazwy, nazwiska lub logo będą publikowane w związku z planowanym przedsięwzięciem;
  - 3) przewidywanej liczby:
    - a) uczestników,
    - b) zaproszonych gości;
  - 4) rangi i zasięgu przedsięwzięcia;
  - 5) zakresu współpracy z Komendą Główną Policji.
3. Wzór wniosku określa załącznik nr 1 do decyzji.

§ 4

1. Wniosek, o którym mowa w § 3, rozpatruje Dyktor Gabinetu Komendanta Głównego Policji.
2. Dyktor Gabinetu Komendanta Głównego Policji rozpatrując wniosek:
  - 1) bierze pod uwagę w szczególności:
    - a) zasadność i celowość udziału Komendanta Głównego Policji w planowanym przedsięwzięciu,
    - b) spełnienie wymogów, o których mowa w § 1,
    - c) ewentualne zagrożenia związane z wykorzystaniem wizerunku Policji, które mogą sugerować promowanie produktów, usług i firm związanych bezpośrednio lub pośrednio z danym przedsięwzięciem;
  - 2) może zwrócić się do organizatora o udzielenie dodatkowych informacji na temat planowanego przedsięwzięcia;
  - 3) może zwrócić się do Rzecznika Prasowego Komendanta Głównego Policji oraz kierownika właściwej jednostki organizacyjnej Policji lub komórki organizacyjnej Komendy Głównej Policji o wyrażenie opinii w sprawie zasadności i celowości objęcia patronatu przez Komendanta Głównego Policji.
3. Wniosek należy przesłać w terminie umożliwiającym jego rozpatrzenie i podjęcie decyzji przez Komendanta Głównego Policji.

§ 5

Dyktor Gabinetu Komendanta Głównego Policji, po rozpatrzeniu wniosku, przedkłada Komendantowi Głównemu Policji opinię o zasadności i celowości objęcia patronatu przez Komendanta Głównego Policji.

§ 6

Dyrektor Gabinetu Komendanta Głównego Policji przekazuje organizatorowi informację dotyczącą:

- 1) zgody Komendanta Głównego Policji na objęcie patronatu lub odmowy objęcia patronatu;
- 2) podjęcia przez Komendanta Głównego Policji decyzji o zleceniu objęcia patronatu nad przedsięwzięciem osobie wymienionej w § 2 ust. 2

§ 7

Komendant Główny Policji może wyrazić zgodę na zamieszczenie przez organizatora informacji o objęciu przez Komendanta Głównego Policji patronatu w materiałach promocyjnych i informacyjnych związanych z realizacją przedsięwzięcia.

§ 8

1. Organizator przedsięwzięcia odbywającego się w ramach doskonalenia zawodowego policjan-

tów, będący kierownikiem jednostki organizacyjnej Policji lub kierownikiem komórki organizacyjnej Komendy Głównej Policji, składa Komendantowi Głównemu Policji sprawozdanie z realizacji przedsięwzięcia za pośrednictwem Dyrektora Biura Kadr i Szkolenia Komendy Głównej Policji w terminie 14 dni od dnia zakończenia przedsięwzięcia.

2. Wzór sprawozdania określa załącznik nr 2 do decyzji.

§ 9

Decyzja wchodzi w życie z dniem podpisania.

Komendant Główny Policji
gen. insp. Andrzej Matejuk

**Załączniki do decyzji nr 160
Komendanta Głównego Policji
z dnia 17 kwietnia 2009 r.**

Załącznik nr 1

WZÓR

.....
(imię, nazwisko lub nazwa organizatora)

.....
(adres)

.....
(tel./fax)

.....
(miejsowość, data)

**Komendant Główny Policji
za pośrednictwem Dyrektora
Gabinetu Komendanta Głównego Policji**

**ul. Puławska 148/150
02-624 Warszawa**

**WNIOSEK *
O OBJĘCIU PRZEZ KOMENDANTA GŁÓWNEGO POLICJI PATRONATU
HONOROWEGO/UDZIAŁ
KOMENDANTA GŁÓWNEGO POLICJI W KOMITECIE HONOROWYM ****

- 1) Przedsięwzięcie:
  - a) opis i cel: .....
  - b) termin: .....
  - c) miejsce: .....
  - d) program: * * * .....
- 2) dane o organizatorze, współorganizatorach, partnerach, patronatach, sponsorach, członkach komitetu honorowego lub organizacyjnego, o innych osobach prawnych i fizycznych, których nazwy, nazwiska lub logo będą publikowane w związku z planowanym przedsięwzięciem: .....
- 3) przewidywana liczba:
  - a) uczestników: .....
  - b) zaproszonych gości: .....

- 4) ranga i zasięg przedsięwzięcia: .....
5) zakres współpracy z Komendą Główną Policji: .....

.....
(pieczęć i podpis organizatora)

Uwagi:

- * wzór wniosku jest dostępny na stronie internetowej <http://www.policja.pl> w dziale PRAWO. Wniosek należy przesłać pocztą na adres: Dyrektor Gabinetu Komendanta Głównego Policji, ul. Puławska 148/150, kod 02-624 Warszawa lub złożyć na Biurze Przepustek w Komendzie Głównej Policji na ul. Puławskiej 148/150.
- ** niepotrzebne skreślić
- *** indywidualnie opracowuje organizator przedsięwzięcia w formie załącznika do wniosku.

Załącznik nr 2

WZÓR

.....
(stopień, imię, nazwisko, stanowisko
lub nazwa organizatora)

.....
(miejscowość, data)

.....
(adres)

.....
(tel./fax)

**Komendant Główny Policji
za pośrednictwem Dyrektora
Biura Kadr i Szkolenia KGP**

**ul. Puławska 148/150
02-624 Warszawa**

**SPRAWOZDANIE
Z REALIZACJI PRZEDSIĘWZIĘCIA ODBYWAJĄCEGO SIĘ W RAMACH
DOSKONALENIA ZAWODOWEGO POLICJANTÓW OBJĘTEGO PATRONATEM
HONOROWYM / W KTÓREGO KOMITECIE HONOROWYM UCZESTNICZYŁ
KOMENDANT GŁÓWNY POLICJI***

- 1) Opis przedsięwzięcia** : .....
2) Formy i metody promocji Policji zastosowane podczas realizacji przedsięwzięcia: .....
3) Zakres współpracy z podmiotami policyjnymi i spoza Policji w zakresie realizacji przedsięwzięcia.

.....
(pieczęć i podpis organizatora)

Uwagi:

- * niepotrzebne skreślić
- ** należy umieścić informację dotyczącą przebiegu, terminu, miejsca, liczby uczestników i zaproszonych gości.

- 70) **Zarządzenie nr 465/2009 Komendanta Głównego Policji** z dnia 23 kwietnia 2009 r. w sprawie powołania komisji do zniszczenia materiałów operacyjnych zgromadzonych podczas stosowania kontroli operacyjnej.
- 71) **Zarządzenie nr 466/2009 Komendanta Głównego Policji** z dnia 23 kwietnia 2009 r. w sprawie powołania komisji do zniszczenia materiałów operacyjnych zgromadzonych podczas stosowania kontroli operacyjnej.
- 72) **Zarządzenie nr 467/2009 Komendanta Głównego Policji** z dnia 23 kwietnia 2009 r. w sprawie powołania komisji do zniszczenia materiałów operacyjnych zgromadzonych podczas stosowania kontroli operacyjnej.
- 73) **Zarządzenie nr 468/2009 Komendanta Głównego Policji** z dnia 24 kwietnia 2009 r. w sprawie powołania komisji do zniszczenia materiałów operacyjnych zgromadzonych podczas stosowania kontroli operacyjnej.
- 74) **Zarządzenie nr 469/2009 Komendanta Głównego Policji** z dnia 24 kwietnia 2009 r. w sprawie powołania komisji do zniszczenia materiałów operacyjnych zgromadzonych podczas stosowania kontroli operacyjnej.
- 75) **Zarządzenie nr 470/2009 Komendanta Głównego Policji** z dnia 24 kwietnia 2009 r. w sprawie powołania komisji do zniszczenia materiałów operacyjnych zgromadzonych podczas stosowania kontroli operacyjnej.
- 76) **Zarządzenie nr 471/2009 Komendanta Głównego Policji** z dnia 24 kwietnia 2009 r. w sprawie powołania komisji do zniszczenia materiałów operacyjnych zgromadzonych podczas stosowania kontroli operacyjnej.
- 77) **Zarządzenie nr 472/2009 Komendanta Głównego Policji** z dnia 24 kwietnia 2009 r. w sprawie powołania komisji do zniszczenia materiałów operacyjnych zgromadzonych podczas stosowania kontroli operacyjnej.
- 78) **Zarządzenie nr 473/2009 Komendanta Głównego Policji** z dnia 24 kwietnia 2009 r. w sprawie powołania komisji do zniszczenia materiałów operacyjnych zgromadzonych podczas stosowania kontroli operacyjnej.
- 79) **Zarządzenie nr 474/2009 Komendanta Głównego Policji** z dnia 24 kwietnia 2009 r. w sprawie powołania komisji do zniszczenia materiałów operacyjnych zgromadzonych podczas stosowania kontroli operacyjnej.
- 80) **Zarządzenie nr 475/2009 Komendanta Głównego Policji** z dnia 24 kwietnia 2009 r. w sprawie powołania komisji do zniszczenia materiałów operacyjnych zgromadzonych podczas stosowania kontroli operacyjnej.
- 81) **Zarządzenie nr 476/2009 Komendanta Głównego Policji** z dnia 24 kwietnia 2009 r. w sprawie powołania komisji do zniszczenia materiałów operacyjnych zgromadzonych podczas stosowania kontroli operacyjnej.
- 82) **Zarządzenie nr 477/2009 Komendanta Głównego Policji** z dnia 24 kwietnia 2009 r. w sprawie powołania komisji do zniszczenia materiałów operacyjnych zgromadzonych podczas stosowania kontroli operacyjnej.
- 83) **Zarządzenie nr 478/2009 Komendanta Głównego Policji** z dnia 24 kwietnia 2009 r. w sprawie powołania komisji do zniszczenia materiałów operacyjnych zgromadzonych podczas stosowania kontroli operacyjnej.
- 84) **Decyzja nr 143/2009 Komendanta Głównego Policji** z dnia 2 kwietnia 2009 r. w sprawie powołania Zespołu do opracowania założeń do przepisów dostosowawczych do decyzji ramowej Rady 2008/977/WS,SW z dnia 27 listopada 2008 r. w sprawie ochrony danych osobowych przetwarzanych w ramach współpracy policyjnej i sądowej w sprawach karnych.
- 85) **Decyzja nr 144/2009 Komendanta Głównego Policji** z dnia 6 kwietnia 2009 r. w sprawie powołania Zespołu Koordynacyjnego Policji i Straży Granicznej.
- 86) **Decyzja nr 145/2009 Komendanta Głównego Policji** z dnia 7 kwietnia 2009 r. w sprawie powołania Zespołu do przeprowadzenia analizy psychologicznej materiału procesowego dotyczącego spraw o sygnaturach akt V Ds. 29/08 oraz V Ds. 5/09.
- 87) **Decyzja nr 146/2009 Komendanta Głównego Policji** z dnia 7 kwietnia 2009 r. w sprawie zmiany decyzji w sprawie powołania Zespołu do dokonania oceny predyspozycji policjantów do pełnienia służby poza granicami państwa w kontyngentach policyjnych wydzielonych do udziału w misjach pokojowych ONZ lub operacjach policyjnych Unii Europejskiej w 2009 i 2010 r.
- 88) **Decyzja nr 147/2009 Komendanta Głównego Policji** z dnia 7 kwietnia 2009 r. w sprawie upoważnienia do udzielenia pełnomocnictwa w związku z realizacją umowy nr 26/BŁil/09/TP z dnia 20 marca 2009 r.
- 89) **Decyzja nr 148/2009 Komendanta Głównego Policji** z dnia 7 kwietnia 2009 r. w sprawie zmiany decyzji w sprawie powołania komisji do przeprowadzenia postępowania kwalifikacyjnego na stanowisko Naczelnika Wydziału Koordynacji Zamówień Publicznych Biura Finansów Komendy Głównej Policji.
- 90) **Decyzja nr 149/2009 Komendanta Głównego Policji** z dnia 6 kwietnia 2009 r. w sprawie powołania komisji przetargowej do postępowania nr 39/Ckt/09/MSz/FZ.
- 91) **Decyzja nr 150/2009 Komendanta Głównego Policji** z dnia 7 kwietnia 2009 r. w sprawie

- powołania komisji przetargowej do postępowania nr 41/Ckt/09/KD/FZ.
- 92) **Decyzja nr 151/2009 Komendanta Głównego Policji** z dnia 8 kwietnia 2009 r. w sprawie powołania grupy operacyjno-procesowej.
- 93) **Decyzja nr 152/2009 Komendanta Głównego Policji** z dnia 8 kwietnia 2009 r. w sprawie zmiany decyzji w sprawie powołania grupy operacyjno-procesowej.
- 94) **Decyzja nr 153/2009 Komendanta Głównego Policji** z dnia 8 kwietnia 2009 r. w sprawie rozwiązania grupy operacyjno-śledczej.
- 95) **Decyzja nr 154/2009 Komendanta Głównego Policji** z dnia 8 kwietnia 2009 r. w sprawie powołania grupy operacyjno-procesowej.
- 96) **Decyzja nr 155/2009 Komendanta Głównego Policji** z dnia 9 kwietnia 2009 r. w sprawie powołania komisji do odbioru przedmiotu zamówienia.
- 97) **Decyzja nr 156/2009 Komendanta Głównego Policji** z dnia 8 kwietnia 2009 r. w sprawie powołania komisji przetargowej do postępowania nr 40/Ckt/09/UM.
- 98) **Decyzja nr 157/2009 Komendanta Głównego Policji** z dnia 16 kwietnia 2009 r. w sprawie powołania komisji przetargowej do postępowania nr 46/Ctr/09/SJ/FA.
- 99) **Decyzja nr 158/2009 Komendanta Głównego Policji** z dnia 17 kwietnia 2009 r. w sprawie powołania Komisji do przeprowadzenia postępowania kwalifikacyjnego na stanowisko Mazowieckiego Komendanta Wojewódzkiego Policji.
- 100) **Decyzja nr 159/2009 Komendanta Głównego Policji** z dnia 17 kwietnia 2009 r. w sprawie rozwiązania grupy operacyjno-procesowej.
- 101) **Decyzja nr 161/2009 Komendanta Głównego Policji** z dnia 17 kwietnia 2009 r. w sprawie rozwiązania grupy operacyjno-procesowej.
- 102) **Decyzja nr 162/2009 Komendanta Głównego Policji** z dnia 17 kwietnia 2009 r. w sprawie rozwiązania grupy operacyjno-procesowej.
- 103) **Decyzja nr 163/2009 Komendanta Głównego Policji** z dnia 17 kwietnia 2009 r. w sprawie powołania grupy operacyjno-procesowej.
- 104) **Decyzja nr 164/2009 Komendanta Głównego Policji** z dnia 17 kwietnia 2009 r. w sprawie powołania grupy operacyjno-procesowej.
- 105) **Decyzja nr 165/2009 Komendanta Głównego Policji** z dnia 17 kwietnia 2009 r. w sprawie upoważnienia Dyrektora Biura Kadr i Szkolenia Komendy Głównej Policji, Zastępców Dyrektora oraz Naczelnika Wydziału Organizacji Policji Biura Kadr i Szkolenia Komendy Głównej Policji do wykonywania w imieniu Komendanta Głównego Policji czynności w zakresie spraw dotyczących zabezpieczenia kadrowego Komendy Głównej Policji jako jednostki zmilitaryzowanej.
- 106) **Decyzja nr 166/2009 Komendanta Głównego Policji** z dnia 17 kwietnia 2009 r. w sprawie przeprowadzenia pełnej inwentaryzacji zbiorów historycznych, będących w merytorycznym zarządzie Gabinetu Komendanta Głównego Policji KGP.
- 107) **Decyzja nr 167/2009 Komendanta Głównego Policji** z dnia 17 kwietnia 2009 r. w sprawie przeprowadzenia pełnej inwentaryzacji środków trwałych metodą spisu z natury w komórkach organizacyjnych Komendy Głównej Policji.
- 108) **Decyzja nr Z-168/105/2009 Komendanta Głównego Policji i Komendanta Głównego Straży Granicznej** z dnia 21 kwietnia 2009 r. w sprawie powołania Zespołu Koordynacyjnego Straży Granicznej i Policji.
- 109) **Decyzja nr 169/2009 Komendanta Głównego Policji** z dnia 22 kwietnia 2009 r. w sprawie powołania Zespołu do uszczegółowienia koncepcji dotyczącej funkcjonowania laboratoriów kryminalistycznych Policji.
- 110) **Decyzja nr 170/2009 Komendanta Głównego Policji** z dnia 21 kwietnia 2009 r. w sprawie powołania komisji przetargowej do postępowania nr 48/Ckt/09/IC/FZ.
- 111) **Decyzja nr 171/2009 Komendanta Głównego Policji** z dnia 21 kwietnia 2009 r. w sprawie powołania komisji przetargowej do postępowania nr 45/Cut/09/IC/FZ.
- 112) **Decyzja nr 172/2009 Komendanta Głównego Policji** z dnia 21 kwietnia 2009 r. w sprawie zmiany Decyzji nr 139 w sprawie powołania komisji przetargowej do postępowania nr 42/Błil/09/AS/FA.
- 113) **Decyzja nr 173/2009 Komendanta Głównego Policji** z dnia 23 kwietnia 2009 r. w sprawie wyznaczenia komisji do usuwania danych osobowych z Krajowego Systemu Informacyjnego Policji oraz upoważnienia do wykonywania niektórych czynności w zakresie usuwania tych danych.
- 114) **Decyzja nr 174/2009 Komendanta Głównego Policji** z dnia 22 kwietnia 2009 r. w sprawie zmiany Decyzji nr 92 w sprawie powołania komisji przetargowej do postępowania nr 29/Ctr/09/AS/FA.
- 115) **Decyzja nr 175/2009 Komendanta Głównego Policji** z dnia 22 kwietnia 2009 r. w sprawie zmiany Decyzji nr 122 w sprawie powołania komisji przetargowej do postępowania nr 34/Błil/09/BP.

Informacji o warunkach rozpowszechniania i prenumeraty Dziennika Urzędowego KGP udziela Biuro Prawne KGP
Dzienniki Urzędowe KGP wraz ze skorowidzami wyłożone są do powszechnego wglądu w Biurze Prawnym KGP w dni robocze w godz. 8¹⁵-16¹⁵

Wydawca: Komenda Główna Policji
Redakcja i rozpowszechnianie: Komenda Główna Policji, Biuro Prawne, 02-514 Warszawa, ul. Puławska 148/150,
tel. (22) 60-133-85, (22) 60-125-48, (22) 60-147-49, fax (22) 60-150-59
Skład i druk: Wydział Wydawnictw i Poligrafii Centrum Szkolenia Policji w Legionowie
05-121 Legionowo, ul. Zegrzyńska 121, tel. (22) 605-31-66, (22) 605-33-72, e-mail: wwip@csp.edu.pl

---

Tłoczono z polecenia Komendanta Głównego Policji w Wydziale Wydawnictw i Poligrafii Centrum Szkolenia Policji, 05-121 Legionowo, ul. Zegrzyńska 121
